

Slobodan Praljak

PRIJEPISKA

---

www.slobodanpraljak.com

---

besplatni primjerak

Slobodan Praljak

Profesor filozofije i sociologije
Diplomirani inženjer elektrotehnike
Diplomirani kazališni i filmski režiser

PRIJEPISKA

---

www.slobodanpraljak.com

2017.

---

besplatni primjerak

SADRŽAJ

1.a.	Pismo Kate Mackintosh, zamjenice tajnika MKSJ-a, upućeno Slobodanu Praljku, 4. studenoga 2016.....	5
1.b.	Pismo Kate Mackintosh, zamjenice tajnika MKSJ-a, upućeno Slobodanu Praljku, 4. studenoga 2016. – engleski	6
1.c.	Odgovor Slobodana Praljka upućen zamjenici tajnika MKSJ-a, Kate Mackintosh.....	7
2.	Odluka Žalbenog vijeća u vezi s neprimanjem sredstava i izdvojeno mišljenje suca Pocara, 26. listopada 2016.....	9
2.a.	Pismo Fiane Reinhardt, voditeljice Službe za pravnu pomoć i pitanja obrane, upućeno Slobodanu Praljku, 4. studenoga 2016.	15
2.b.	Pismo Fiane Reinhardt, voditeljice Službe za pravnu pomoć i pitanja obrane, upućeno Slobodanu Praljku, 4. studenoga 2016. - engleski	16
3.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 6. studenoga 2016.....	17
3.a.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 23. studenoga 2016.....	24
3.b.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 23. studenoga 2016.-engleski	25
3.c.	Potvrda Slobodana Praljka o primitku Pisma voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda od 23. studenoga 2016.	26
4.a.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 26. studenoga 2016.....	27
4.b.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 26. studenoga 2016. – engleski	34
4.c.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 12. siječnja 2017.....	40
4.d.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 12. siječnja 2017.-engleski	41
5.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 20. siječnja 2017.....	43
5.a.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 24. siječnja 2017.....	51
5.b.	Pismo voditelja Službe za sudsku podršku, Gregoryja Townsenda, upućeno Slobodanu Praljku 24. siječnja 2017. – engleski	52

6.a.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 2. veljače 2017.....	53
6.b.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 2. veljače 2017.- engleski prijevod.....	61
6.c.	Pismo Slobodana Praljka upućeno Gregoryju Townsendu, voditelju Službe za sudsku podršku, 2. veljače 2017.	68
6.d.	Pismo Slobodana Praljka upućeno Gregoryju Townsendu, voditelju Službe za sudsku podršku, 2. veljače 2017. – engleski prijevod	70
7.	Pismo Slobodana Praljka upućeno Gregoryju Townsendu, voditelju Službe za sudsku podršku, 8. ožujka 2017.....	71
7.a.	Podnesak Slobodana Praljka upućen predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 8. veljače 2017.....	72
8.	Pismo Slobodana Praljka upućeno predsjedavajućem sucu Carmelu Agiusu, 6. studenoga 2016.....	79

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

HITNO

4. novembar 2016.

Poštovani g. Praljak,

Sekretarijatu je danas skrenuta pažnja da knjige koje su objavljene na websiteu www.slobodanpraljak.com koji je dostupan javnosti, sadrže povjerljive i *ex parte* informacije koje čine dio službenih spisa Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

Sekretarijat ovim od Vas traži da se hitno postarate da se svi dokumenti koji sadrže bilo kakav povjerljivi materijal uklone sa tog websitea.

S poštovanjem,

/potpis na originalu/

Kate Mackintosh,
zamjenik sekretara

Prima: g. Slobodan Praljak,
PJUN

Dostaviti: gđa Nika Pinter
glavni branilac g. Praljka

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague, Netherlands
Churchillplein 1, 2517 JW La Haye. B.P. 13888, 2501 La Haye. Pays-Bas
Tel.: +31 70 512 5731 Fax: +31 70 512 8637

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Grefte

URGENT

4 November 2016

Dear Mr. Praljak,

It came to the Registry's attention today that books published on the public website www.slobodanpraljak.com contain confidential and *ex parte* information which form part of the official records of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia.

The Registry hereby requests that you urgently ensure the removal of all documents containing any confidential material from this website.

Yours sincerely,

Kate Mackintosh
Deputy Registrar

TO: Mr. Slobodan Praljak
UNDU

Cc: Ms. Nika Pinter
Lead counsel to Mr. Praljak

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. Netherlands
Churchillplein 1, 2517 JW La Haye. B.P. 13888, 2501 La Haye. Pays-Bas
Tel.: +31 70 512 5731 Fax: +31 70 512 8637

TAJNIŠTVO SUDA

Kate Mackintosh, zamjenica Tajnika

Dokumenti su već godinama na web-u, a Vama je danas skrenut pogled na njih. Gledali ste ravno, a onda ste pogled skrenuli i vidjeli ste moj propust. Vjerojatno ste pregledali pošiljku koju mi je u ponedjeljak 30.10.2016. godine poslala odvjentica Nika Pinter, s dva CD-a, koji svjedoče o vašem progonu potpisnika ovih redaka, o vašoj sili i aroganciji. Nisam objavio povjerljive i «ex parte» dokumente. Sve što sam objavio vi ste odobrili ili se niste protivili, ali sumnjam da ste vi u stanju toliko toga zapamtiti. Provjerite i napišite koji su dokumenti povjerljivi, a koji «ex parte» i zašto nose tu oznaku?

Što krijete?

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,
Slobodan Praljak
Slobodan Praljak

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

STATUS	Public	D/A	21099 TER
CASE/AFFAIRE NO.	IT-04-74-A Prlic and Others (Appeal)	DATE	04/11/2016
FROM/DE	CARLINE AMEERALI, HEAD, COURTROOM OPERATIONS		
APPROVED FOR DISTRIBUTION	Carline AMEERALI		
APPROUVE POUR DISTRIBUTION PAR			
TO/A	<p>Defense Counsel/ Conseil de la Défense: Mr. M. Karnavas, Ms. S. Tomanovic, Ms. S. Nozica, Mr. K. Khan, Ms. N. Pinter, Ms. N. Fauveau-Ivanovic, Ms. V. Alaburic, Mr. D. Lazic, Ms. D. Tomasegovic Tomic, Mr. D. Plavec, Mr. F. Ibrisimovic, Mr. R. Sahota</p> <p>Accused/ Accusé: Mr J. Prlic, Mr B. Stojic, Mr S. Praljak, Mr M. Petkovic, Mr V. Coric, Mr B. Pusic</p> <p>Communication Services/ Service Communication:</p> <p>Courtroom Operations/ Opérations en salle d'audience: Ms. Carline Ameerali</p> <p>Judicial Records Unit/ Service des dossiers judiciaires: Mr. S.R. Haider</p>		
PLEASE FIND ATTACHED/VEUILLEZ TROUVER CI-JOINT			
Odluka u vezi s neprimanjem sredstava, submitted by Appeals Chamber on 26 October 2016			
COMMENTS			
Mr. Slobodan Praljak (1)			

Churchillplein 1,
2517 JW The Hague,
P.O. Box 13888,
2501 BW The Hague,
Netherlands

Churchillplein 1,
2517 JW La Haye,
B.P. 13888, 2501 JW
La Haye, Pays-Bas

Tel.: 31-70-512 5689/
8751

Fax: 31-70-512 8558

RECEIVED/RECU	FILED/ENREGISTRE
04/11/2016	04/11/2016

For guidelines regarding filing procedures, please see the Directive for the Court Management and Support Services Section Judicial Services Section Registry, IT/121/Rev.2, Part XI: Provision of Documents.

Pour les procédures concernant le dépôt des documents, voir la Directive relative à la Section d'administration et d'appui judiciaire, Services judiciaires, Greffe, IT/121/Rev.2, Titre XI: Communication des documents.

Confidentiality statement:

The email notification and its attachments may contain confidential and privileged information and is intended to be for the use of the individual or entity named above.

If you are not the intended recipient, be aware that any disclosure, copying, distribution, or use of the document(s) is prohibited.

If you have received the document(s) in error, please notify the court assistants at CourtAssistants@un.org and delete the material from your computer immediately.

Déclaration de confidentialité :

Ce courrier électronique et les documents qui y sont joints sont susceptibles de contenir des informations confidentielles ou couvertes par le secret professionnel. Ils sont exclusivement destinés aux personnes ou organismes dont le nom est indiqué ci-dessus.

Dans l'hypothèse où vous auriez reçu ce courrier électronique par erreur, veuillez noter que toute divulgation, reproduction, diffusion ou utilisation de ces documents est rigoureusement interdite. Le cas échéant, merci de bien vouloir signaler cette erreur en écrivant à l'adresse suivante: CourtAssistants@un.org et supprimer immédiatement les documents en question de votre ordinateur.

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za teška
kršenja Međunarodnog humanitarnog
prava počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-A
Datum: 26. oktobar 2016.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Carmel Agius, predsjedavajući
sudija Liu Daqun
sudija Fausto Pocar
sudija Theodor Meron
sudija Bakone Justice Moloto

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 26. oktobra 2016.

TUŽILAC

protiv

**JADRANKA PRLIĆA
BRUNE STOJIĆA
SLOBODANA PRALJKA
MILIVOJA PETKOVIĆA
VALENTINA ČORIĆA
BERISLAVA PUŠIĆA**

JAVNO

ODLUKA U VEZI S NEPRIMANJEM SREDSTAVA

Tužilaštvo:

g. Douglas Stringer
g. Barbara Goy
gđa Laurel Baig

Obrana:

g. Michael D. Karnavas i gđa Suzana Tomanović za g. Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Karim A.A. Khan, QC za g. Brunu Stojića
gđa Nika Pinter i gđa Natacha Fauveau-Ivanović za g. Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Davor Lazić za g. Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za g. Valentina Čorića
g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za g. Berislava Pušića

Prijevod

ŽALBENO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud);

PODSJEĆAJUĆI da, na osnovu pravila 45(E) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), "Vijeće može, na molbu sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, a za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca";

PODSJEĆAJUĆI na "Nalog u vezi sa zahtjevom sekretara na osnovu pravila 45(E)", koji je Žalbeno vijeće na javnoj osnovi izdalo 13. maja 2014. (dalje u tekstu: Nalog za povrat troškova), kojim je, između ostalog, naložilo Slobodanu Praljku (dalje u tekstu: Praljak) "da vrati Međunarodnom sudu iznos od 2.807.611,10 eura na ime troškova pravne pomoći" bilo u roku od 90 dana od dana obavještenja o tom nalogu bilo, alternativno, "u mjesečnim ratama tokom perioda od tri godine, pod uslovom da se minimalna uplata od 10% uplati u roku od 90 dana od obavještenja o [t]om [N]alogu [u vezi s doprinosom]";¹

PODSJEĆAJUĆI nadalje na "Obavještenje sekretara u vezi s neprimanjem sredstava", koji je na javnoj osnovi dostavio zamjenik sekretara Međunarodnog suda (dalje u tekstu: zamjenik sekretara) 16. septembra 2014. (dalje u tekstu: Obavještenje od 16. septembra 2014.), kojim je zamjenik sekretara obavijestio Žalbeno vijeće da Praljak nije postupio po Nalogu za povrat troškova;²

UZIMAJUĆI U OBZIR da, na dan izdavanja ovog naloga, odnosno 29 mjeseci od Naloga za povrat troškova, Praljak nije ni uplatio puni iznos od 2.807.611,10 eura koji duguje Međunarodnom sudu, niti se opredijelio za isplatu mjesečnih rata kako mu je Žalbeno vijeće ponudilo u Nalogu za povrat troškova;³

KONSTATUJUĆI stoga da je Praljak prekršio Nalog za povrat troškova;

IZRAŽAVAJUĆI duboku zabrinutost u vezi s količinom javnih sredstava koju Praljak mora nadoknaditi Međunarodnom sudu;

¹ Nalog za povrat troškova, par. 24.

² Obavještenje od 16. septembra 2014., par. 1, 4.

³ V. Nalog za povrat troškova, par. 24.

Prijevod

OVIM PONOVO NAVODI Praljkovu obavezu da nadoknadi Međunarodnom sudu iznos od **2.807.611,10 eura** za troškove koje je Sud imao obezbjeđujući mu pravnu pomoć;

NALAŽE Praljku da vrati Međunarodnom sudu ukupan iznos od **2.807.611,10 eura u roku od 30 dana od dana obavještenja o ovom Nalogu** ili, alternativno, da otplaćuje ukupan iznos u mjesečnim ratama tokom perioda od godinu dana, pod uslovom da se minimum od **10%** uplati u roku od **30 dana od dana obavještenja o ovom Nalogu**, a da se nakon toga svakog prvog u mjesecu uplati mjesečna rata u iznosu od **210.570,84 eura**, počevši sa mjesecom koji slijedi nakon uplate rate od **10%**;

NALAŽE Praljku da u roku od **7 dana od dana obavještenja o ovom Nalogu** dostavi obavještenje u kom će navesti koji metod vraćanja sredstava je izabrao; i

UPOZORAVA Praljka da će, ukoliko on ne postupi po ovom Nalogu, Žalbeno vijeće preduzeti sve potrebne mjere za njegovo izvršenje i povrat iznosa koji on duguje.

Sudija Pocar prilaže izdvojeno mišljenje.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

Dana 26. oktobra 2016.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Carmel Agius,
predsjedavajući

[pečat Međunarodnog suda]

I. IZDOJENO MIŠLJENJE SUDIJE POCARA

1. Žalbeno vijeće u ovom Nalogu "upozorava Praljka da će, ukoliko on ne postupi po ovom Nalogu, Žalbeno vijeće preduzeti sve potrebne mjere za njegovo izvršenje i povrat iznosa koji on duguje".¹ Iako se slažem s ovim nalogom i opštim upozorenjem koje on sadrži, otišao bih korak dalje i već upozorio Praljka da nepostupanje po ovom Nalogu može dovesti do pokretanja postupka za nepoštovanje Suda na osnovu pravila 77 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik). Iz razloga koji su dolje pomenuti, ne smatram da je opšte upozorenje dovoljno ili da ono predstavlja najefikasniju mjeru koju u ovom trenutku treba preduzeti.

2. Podsjećam da je, u dugoj sagi koja traje već više od decenije, konstatovano da je Praljak sasvim sposoban da u cijelosti naknadi rad branilaca i da, stoga, ne ispunjava uslove za dodjelu branioca o trošku Međunarodnog suda, premda je tvrdio suprotno.² Predsjednik Međunarodnog suda u to vrijeme je podržao taj zaključak.³ Shodno tome, sekretar Međunarodnog suda (dalje u tekstu: sekretar) pozvao je Praljka da dobrovoljno izvrši svoju obavezu da nadoknadi Međunarodnom sudu troškove svoje odbrane, bilo u cijelosti bilo u ratama u roku od 30 dana od prijema sekretarovog poziva.⁴ Sekretar je dostavio Praljku obračun troškova koje treba povratiti, navodeći da je ukupan iznos koji je Međunarodni sud platio za Praljkovu odbranu bio **2.807.611,10 eura**.⁵

3. Praljak ne samo da je zanemario sekretarov zahtjev za nadoknadu troškova Međunarodnom sudu,⁶ nego je flagrantno prekršio Nalog za povrat troškova koji je 13. maja 2014. izdalo Žalbeno vijeće, kako je tačno napomenuto u ovom Nalogu.⁷ S obzirom na količinu javnih sredstava koju Praljak mora nadoknaditi Međunarodnom sudu i potrebu da se ta javna sredstva povrate prije zatvaranja Međunarodnog suda, ne smatram da izdavanje opšteg upozorenja, čak ni kao prvi korak, predstavlja najefikasniji pristup. Kako je gore pomenuto, ja bih radije izdao dodatno upozorenje da Praljkovo nepostupanje po ovom Nalogu može dovesti do pokretanja postupka za nepoštovanje Međunarodnog suda na osnovu pravila 77 Pravilnika.

¹ Nalog, str. 2.

² Za proceduralni kontekst u vezi s ovim pitanjem, v. Nalog u vezi sa zahtjevom sekretara na osnovu pravila 45(E), 13. maj 2014. (dalje u tekstu: Nalog za povrat troškova), par. 2-13 i reference koje se tamo navode.

³ Odluka po zahtjevu Slobodana Praljka da se preispita sekretarova odluka o imovinskom stanju, 25. juli 2013. (povjerljivo i *ex parte*) (javna redigovana verzija zavedena 28. augusta 2013., par. 82-83. V. takođe Nalog za povrat troškova, par. 11-12, 20-21.

⁴ Odluka po zahtjevu Slobodana Praljka za daljnje preispitivanje, 7. oktobar 2013., str. 2. V. takođe Nalog za povrat troškova, par. 13.

⁵ Zahtjev sekretara za povrat sredstava za pravnu pomoć, 20. januar 2014. (javno s povjerljivim i *ex parte* dodatkom) (dalje u tekstu: Zahtjev), Dodatak, str. 1-2. V. takođe Zahtjev, par. 7; Nalog za povrat troškova, par. 13.

⁶ Zahtjev, Dodatak.

⁷ Nalog, str. 1.

Prijevod

4. U tom pogledu, podsjećam da su naša pravila jasna i da, na osnovu pravila 77(A) Pravilnika, "Vršeći svoja inherentna ovlaštenja, Međunarodni sud može proglasiti krivim za nepoštovanje suda one koji svjesno i hotimično ometaju provođenje pravde",⁸ što obuhvata svako "ponašanje koje smjera ometanju, ugrožavanju ili zloupotrebi provođenja pravde".⁹ Nadalje podsjećam da "[z]a potrebe donošenja osuđujuće presude za nepoštivanje Suda, svako nepridržavanje naloga sudskog vijeća samo po sebi predstavlja ometanje provođenja pravde".¹⁰ Shodno tome, smatram da bi Praljkovo kršenje Naloga u vezi s doprinosom koji je 13. maja 2014. izdalo Žalbeno vijeće moglo predstavljati nepoštovanje Međunarodnog suda, budući da njegovo ponašanje očito teži ka ometanju, ugrožavanju ili zloupotrebi provođenja pravde.

5. U svjetlu gorenavedenog, bio sam mnogo skloniji tome da se Praljku izda upozorenje da nepostupanje po ovom Nalogu može dovesti do pokretanja postupka za nepoštovanje Suda, na osnovu pravila 77 Pravilnika, za koju je predviđena maksimalna kazna zatvora u trajanju do sedam godina ili novčana kazna u iznosu do 100.000 eura ili oboje, umjesto upućivanja samo opšteg upozorenja.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

Dana 26. oktobra 2016.

U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,

[pečat Međunarodnog suda]

⁸ Podsjećam da spisak slučajeva nepoštovanja Suda predviđenih u pravilu 77(A)(i)-(v) Pravilnika nije iscrpan. V., npr., *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-R77.4, Odluka u vezi s tim što poverljive informacije nisu uklonjene s vebajta dostupnog javnosti i nalog umesto optužnice, 9. maj 2011. (povjerljivo), par. 26; *Tužilac protiv Domagoja Margetića*, predmet br. IT-95-14-R77, Presuda po navodima o nepoštovanju Suda, 7. februar 2007., par. 13, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Aleksovskog*, predmet br. IT-95-14/1-AR77, Presuda po žalbi Ante Nobila na odluku o nepoštovanju Suda, 30. maj 2001., par. 39. V. takođe *Tužilac protiv Duška Tadića*, predmet br. IT-94-1-AR77, Presuda o navodima protiv prethodnog pravnog zastupnika Milana Vujina, 31. januar 2000. (dalje u tekstu: Presuda u predmetu *Vujin* od 31. januara 2000.), par. 26(b).

⁹ Presuda u predmetu *Vujin* od 31. januara 2000., par. 26(a)-(b). V. takođe *ibid.*, par. 16 i referencu koja se tamo navodi.

¹⁰ *Tužitelj protiv Josipa Jovića*, predmet br. IT-95-14 i 14/2-R77-A, Presuda, 15 mart 2007., par. 30, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Slobodana Miloševića u postupku protiv Koste Bulatovića zbog nepoštovanja Međunarodnog suda*, predmet br. IT-02-54-R77.4, Odluka u vezi nepoštovanjem Međunarodnog suda, 13. maj 2005., par. 17; *Tužilac protiv Ivica Marijačića i Markice Rebića*, predmet br. IT-95-14-R77.2-A, Presuda, 27. septembar 2006., par. 44; *U predmetu protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-R77.2-A, Presuda, 19. maj 2010. (javna redigovana verzija), par. 20. Upor. pravilo 77bis(D) Pravilnika ("Pored odluke iz stava (C), vijeće može osobu proglasiti krivom za nepoštovanje Međunarodnog suda i izreći novu kaznu primjenjujući pravilo 77(G) ako je ta osoba mogla platiti novčanu kaznu u traženom roku, a hotimično je propustila da to učini. Ta kazna za nepoštovanje Međunarodnog suda pribraja se prvobitno izrečenoj novčanoj kazni.").

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Grefe

4. novembar 2016.

Poštovani g. Praljak,

Obraćam vam se u vezi s "Nalogom u vezi s neprimanjem sredstava", koji je 26. oktobra 2016. izdalo Žalbno vijeće (dalje u tekstu: Nalog).¹

Želim Vas obavijestiti da su se bankovni podaci MKSJ-a koji su Vam dostavljeni u decembru 2013. i avgustu 2014.² promijenili od jula 2016. i da je taj bankovni račun sada zatvoren.

Molim Vas da imate u vidu nove bankovne podatke MKSJ-a koji su dolje navedeni.

Za uplate u USD /američkim dolarima/:

Naziv i adresa banke: JPMorgan Chase
 Naziv računa: UNHQ (HLA) ICTY (USC27)
 Broj računa: 485000881
 SWIFT: CHASUS33
 Routing br.: 021000021

Za uplatu ekvivalentnog iznosa u eurima:

Naziv i adresa banke: CITIBANK
 Citigroup Centre
 London E14 5LB
 Naziv računa: UNITED NATIONS(GBCI1)
 Broj računa: 13386031
 IBAN: GB91 CITI 1850 0813 3860 31
 SWIFT: CITIGB2L
 Valuta: EUR

Ukoliko imate bilo kakvih pitanja u vezi s ovim, molim Vas da kontaktirate moju službu.

S poštovanjem,

Fiana Reinhardt,
 šef Službe za
 pravnu pomoć i pitanja odbrane

Prima: g. Slobodan Praljak,
 PJUN

Dostaviti: gđa Nika Pinter
 glavni branilac g. Slobodana Praljka

¹ Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih, predmet br. IT-04-74-A, Nalog u vezi s neprimanjem sredstava, javno, 26. oktobar 2016.

² Korisnik: UNICTY; naziv banke: Royal Bank of Scotland; bankovni račun: 466480652; IBAN: NL13 RBOS 0466 4806 52; BIC/SWIFT: RBOSNL2A; Valuta: Euro.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

4 November 2016

Dear Mr. Praljak,

I write further to the "Order concerning non-receipt of funds" issued by the Appeals Chamber on 26 October 2016 ("Order").¹

I wish to inform you that the ICTY bank details which were provided to you in December 2013 and August 2014² have changed since July 2016 and that this bank account is now closed.

Please kindly note the new ICTY bank details as indicated below.

For payment in USD:

Bank Name & Address: JPMorgan Chase
Account Name: UNHQ (HLA) ICTY (USC27)
Account Number: 485000881
SWIFT: CHASUS33
Routing No: 021000021

For payment of the equivalent amount in Euros:

Bank Name & Address: CITIBANK
Citigroup Centre
London E14 5LB
Account Name: UNITED NATIONS(GBCI1)
Account Number: 13386031
IBAN: GB91 CITI 1850 0813 3860 31
SWIFT: CITIGB2L
Currency: EUR

Should you have any questions in relation to this matter, please do not hesitate to contact my office.

Yours sincerely,

Fiana Reinhardt
Head of the Office for
Legal Aid and Defence Matters

To: Mr. Slobodan Praljak
UNDU

Cc: Ms. Nika Pinter
Lead Counsel to Mr. Slobodan Praljak

¹ *Prosecutor v. Jadranko Prlić et al.*, Case No. IT-04-74-A, Order Concerning Non-Receipt of Funds, public, 26 October 2016.

² Beneficiary: UNICTY; Bank name: Royal Bank of Scotland; Bank account: 466480652; IBAN: NL13 RBOS 0466 4806 52; BIC/SWIFT: RBOSNL2A; Currency: Euro.

I 2004. godine, nakon što sam iz pritvora pušten na slobodu, pojavio se čovjek Jovanović na vratima stana u kojem sam živio, predstavio se kao istražitelj Suda (Tajništva) i rekao da treba informacije o mom imovinskom stanju.

Nepristojan, pače arogantan, stilom isljednika komunističke tajne policije. To je u bivšoj komunističkoj državi i radio. Ne osobito diskretno dao mi je do znanja da njegovo izvješće može biti i ovakvo i onakvo, ovisi o dogovoru između nas. Odbio sam s indignacijom.

Tako je počelo.

II U fazi pripremanja za suđenje, Tajništvo je, a na temelju izvješća tog čovjeka ustanovilo i ustvrdilo da ja imam dovoljno toga (čega sve ne), te da sam mogu plaćati svoju obranu.

Ja sam tvrdio suprotno, «nemam novca i ne mogu sam plaćati odvjetnike, braniti ću se sam».

Što drugo?

Napomena:

Vaš navod, tvrdnja da: «Vijeće može na, molbu Sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca,» ne odnosi se na mene.

Činjenice o mom imovinskom stanju istražitelj je dao Tajništvu, a Tajništvo Sudu. Sve se znalo odmah na početku.

Sud je prestao plaćati moje odvjetnike i ja sam se u pripremama za početak suđenja branio sam. Dolazio sam iz Zagreba, u pratnji policije, dva ili tri puta na Sud. A onda je Antonetti odlučio da više ne dolazim u Hag nego da tim pripremnim ročištima nazočim putem link veze iz Ureda Suda u Zagrebu.

III Potom je Antonetti odlučio da Sud plaća, snosi sve troškove, moje obrane. Njegova odluka. Ja nisam imao što dodati svojoj tvrdnji da novca nemam, a istražitelj je nastavio istraživati, Tajništvo mi je slalo upite, ja sam odgovarao.

IV Što god da sam posjedovao u tom trenutku a prema tvrdnjama istražitelja, Tajništvo je moglo nekom odlukom staviti pod hipoteku ili prodati, novac deponirati i uzimati s računa iznose srazmjerne troškovima moje obrane. Tajništvo to nije uradilo.

Zašto?

V Trakavica se nastavila; istražitelj je mijenjao informacije, dodavao nove tvrdnje, Tajništvo je slalo upite a ja sam postojano i uredno dokazivao da njegove tvrdnje nisu točne. Čovjek laže. Teret dokaza je na meni, tako kaže Sud. A dokazivati da nešto nije tvoje vrlo je mučan, težak i kompliciran posao. Zamislite da vam netko (istražitelj) tvrdi da imate dionice u Opelu, ili da imate novac u ovoj, pa u onoj, pa onoj onoj banci, da imate udjele u poslu s istraživanjem naftnih polja u Sibiru, pa vi onda tražite i molite dokumente kojima možete dokazati da to nije istina.

Primjer- samo jedan primjer. Istražitelj je ustvrdio i to: »metodom velike vjerojatnosti« da je jedno poduzeće u Sisku moje vlasništvo. Dokazi s burze da je to, po svim pravnim uzusima, na burzi u javnoj ponudi kupio moj brat, priložene kopije uplatnica kojima je to platio, izvod iz registra vlasništva... Ništa to ne koristi, badava, uzaludno.

Ne samo da je firma, prema istražitelju, moja, nego je on i procijenio i vrijednost tog poduzeća na način od kojeg svakog ekonomistu ostavlja bez daha i pameti. A sve to na osnovu spoznaje da sam u toj firmi, do optužnice, radio kao prokurist.

Vlasnik milijunski vrijedne firme, prema istražitelju, radi u toj firmi kao prokurist?

Vidio besprijeekorni kreten i idiot da ga nitko ne kontrolira pa gazi, sveti se «jer se nismo dogovorili.»

VI Aktivno sam sudjelovao u procesu (u pritvoru sam) i sve manje sam mogao «tjerati» rodbinu i prijatelje da traže dokumente koji bi dokazali «moju nevinost,» jer krivnja je već utvrđena.

Moji odvjetnici su u Hagu i ne mogu se baviti tim poslovm. Tajništvu šaljem odgovor na svaki upit i prilažem dokumente. Kada sam već od tog ludila i progona pomalon rezignirao, sjetio sam se ideje.

VII 2008. godine napisao sam i potpisao i predao Tajništvu PUNOMOĆ. Tim papirom napisanim u skladu s hrvatskim zakonima, ovlastio sam Tajnika da proda sve moje nekretnine i pokretnine, ovlastio sam Tajnika da uzme moj novac iz banke (ili banaka), dakle: neka Tajnik proda ili prenese u vlasništvo Suda sve što tvrdi da je u mom vlasništvu.

Što se događa? Ništa.

VIII Trakavica se nastavlja. Istražitelj nešto s popisa križa, nešto mijenja, nešto dodaje svojim ranijim tvrdnjama, čovjek me istražuje sve do 1993. godine unatrag.

ČIST I JASAN PROGON..

NEPATVORENE I ISPROBANE FAŠISTIČKE (PODVRSTA KOMUNIZAM) METODE NA TEMU KAKO SLOMITI ČOVJEKA.

NEĆE IĆI.

Radio je to i ranije. U prošlom sustavu u Jugoslaviji. Sada još dobiva i veliku plaću.

Tajništvo sve to pretvara u «ozbiljnost» međunarodne organizacije Ujedinjenih naroda, ni više ni manje.

IX Nastavak suđenje- Žalbeno vijeće

Sve se ponavlja. Ja tvrdim da novca ili bilo čega vrijednog nemam, i tvrdim da sam na početku procesa istinito i točno i precizno naveo svoju imovinu i da u daljnjem postupku odvjetnike plaćati ne mogu i da ću se braniti sam.

Tajništvo tvrdi suprotno. Sud uvažava mišljenje Tajnika i ja ostajem bez odvjetnika.

13/03/2022 Meron odlučuje drugačije i donosi odluku da Sud nastavi plaćati obranu optuženom Slobodanu Praljku.

X 2012. godine Tajništvo je kompletiralo popis moje imovine i u podužem tekstu, s puno ponavljanja istih tvrdnji (neka barem izgleda kao ozbiljan rad) obavijestilo me koliko novca ja platiti moram. Kasnije su na zahtjev Merona da točno navedu troškove moj dug umanjili za cca 450 tisuća eura. Toliko o ozbiljnosti tih ljudi.

XI Odgovorio sam tekstom na 103 stranice (i ja sam ponavljao svoje tvrdnje) te priložio cjelokupnu dokumentaciju, pisma, činjenice, dokaze, logiku «velike vjerojatnosti.» Sve.
Veliki registrator pun dokumenata.

XII Mislio sam, konačno sam došao do Suda, do sudaca, časnih sudaca.

Sud će na uvidu imati tvrdnje i dokaze Tajništva s jedne, te tvrdnje i dokaze Slobodana Praljka, s druge strane.

XIII PRVA NEVJEROJATNOST

Postupak Tajnika, postupak je van svake pameti, van svakog morala, van svake elementarne pristojnosti, van pravila svakog sudskog postupka.

Tajnik piše: «da je zbog financijske situacije usmjerio novce na drugu stranu...», pa da shodno tome neće prevesti na engleski niti moje dokumente, niti moj odgovor. Kako to shvatiti? Istražitelj je upleo Tajništvo u mračnu igru, Tajništvo u stvari zna da je taj čovjek hulja i lažov, da je informacije ponajviše skupljao po žutom tisku u Hrvatskoj.

I što sad?

Ništa nećemo prevesti, nitko ništa neće znati i sve će proći nezapaženo.

XIV DRUGA NEVJEROJATNOST

Meron kaže da uvažava argumente Tajništva i Meron prosuđuje: Praljak mora vratiti novce.

Postupak Merona postupak je van svake pameti i odgovornosti, sudske posebno.

XV Pišem Meronu i kažem da to nije pravda i da sudac ne bi smio tako raditi i tako dalje i tome slično. Odgovora nemam.

XVI Pišem ostalim članovima Žalbenog vijeća, prilažem pismo koje sam uputio Meronu. Odgovor – suglasni su s odlukom koju je donio Meron.

XVII Imamo presudu bez druge strane!?

Moje pravo na obranu? Ha, ha, ha...
Jednakost strana u postupku? Ha, ha, ha...

Tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «časni suče» tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «suče», tako ne bi trebali raditi pristojni ljudi.

XVIII Kada iz vaše umišljene, nedodirljive, moralističke pozicije, kada ih tih «nebeskih» visina pogledate dolje što vidite?

Slobodana Praljka, dvorsku ludu iz tamo neke Hrvatske, antropoidnog balkanskog majmuna, nižeg stupnja, pavijana na primjer, amebu možda, patogeni virus.

NEĆE IĆI, NE PRISTAJEM.

XIX ŠTO SADA?

Obzirom da ste prihvatili činjenice Tajnika, a Tajnik je prihvatio činjenice istražitelja, obzirom da ste presudili da Praljak posjeduje ono što su naveli onda je logično da te individue imaju popis toga gdje jest novac ili gdje su nekretnine i druge stvari koje se prodajom u novac pretvoriti može. Obzirom da taj popis ima i Sud, ili ga može zatražiti predlažem:

Sud ili tajnik, samo treba napisati PUNOMOĆ, kakvu god želi, a ja ću tu punomoć potpisati i tim papirom ovlastiti ili Sud ili Tajnika ili oboje da imaju pravo namiriti troškove moje obrane prodajući sve ono što je moje vlasništvo po njihovim tvrdnjama.

Što više od toga ja mogu učiniti?

XX Pocar predlaže da me se kazni sa sedam godina zatvora ili 100 tisuća eura ili oboje, jer ne poštivam Sud. A kako to ja ne poštivam Sud?

Jer vas imenujem Pocar, a ne «časni suče Pocar». Za mene niste častan čovjek, a vašoj se moralnosti i pameti i inteligenciji ne divim.

Igrajte vi svoj igrokaz kako god želite, ali ja u toj farsu neću sudjelovati. Moćni ste, sila ste. Neupitni ste. Odredili ste mi sudbinu do sada, pa ćete to raditi i nadalje. Pa što onda? Mogu ja to podnijeti, a znam da sam ja valjda petstomilijuniti po redu kome je sudbina određena moralističkim sudbenim prodikama.

Još tamo od Sokrata.

Pocar je uvrijeđen i taj bi humanista meni odredio sedam godina zatvora za uvredu Suda. Bespriječna humanost na djelu.

XXI Neću platiti traženi iznos iz jednostavnog, prostora, jasnog, činjenično utemeljenog razloga:

NOVCA NEMAM NITI SAM GA IKAD IMAO. NITI IMAM, POSJEDUJEM IŠTA ŠTO BI SE U NOVAC MOGLO PRETVORITI.

Imam 3-4 tisuće knjiga, ali nisu rariteti.

XXII Što bih ja učinio da sam na vašem mjestu

- a) proučio bih Praljkov odgovor Tajništvu i činjenice koje je naveo neki vaš asistent neka to pročita;
- b) poslao bih u Hrvatsku poštenog istražitelja da provjeri činjenice i dokaze koje je Praljka naveo;
- c) zatražio bih od Hrvatske vlade, (a Hrvatska je članice EU), da vam dostavi popis imovine Slobodana Praljka od 5.4.2004. godine, tada mi je uručena optužnica, bilo da taj posao treba

uraditi državni odvjetnik, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo
financija, ministarstvo gospodarstva ili tko već drugi.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,
Slobodan Praljak
Slobodan Praljak

U prilogu šaljem CD sa svim činjenicama i dokazima Slobodana
Praljka. Sve je prevedeno na engleski jezik.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

23. novembar 2016.

Poštovani g. Praljak,

Predmet: Vaš podnesak od 6. novembra 2016.

Obraćam Vam se ovim dopisom u vezi s Vašim podneskom od 6. novembra 2016. upućenim predsjedniku Carmelu Agiusu u njegovom svojstvu predsjedavajućeg sudije, koji se sastoji od sedam strana.

Žalbena vijeće je utvrdilo da je formulacija u Vašem podnesku uvredljiva i neprimjerena za podnošenje ovom Međunarodnom sudu. Prema tome i u skladu s Uputstvom o proceduri za pregled pismenih podnesaka opscenog ili na bilo koji drugi način uvredljivog sadržaja,¹ Sekretarijat ga odbija prihvatiti za podnošenje, ne dovodeći u pitanje mogućnost ponovnog podnošenja nakon što se iz njega ukloni uvredljiv sadržaj. Međutim, napominjem da će svaki daljnji podnesak koji bude smatran uvredljivim takođe biti vraćen.

S poštovanjem,

Gregory Townsend,
šef Službe za sudsku podršku

Prima: g. Slobodan Praljak, PJUN

Dostaviti: gđi Niki Pinter, glavnom braniocu

¹ Uputstvo o proceduri za pregled pismenih podnesaka opscenog ili na bilo koji drugi način uvredljivog sadržaja, IT/240, 14. novembar 2005.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

23 November 2016

Dear Mr. Praljak,

Re: Your submission of 6 November 2016

I write this letter in response to your submission of 6 November 2016 addressed to President Carmel Agius in his capacity as Presiding Judge, and consisting of seven pages.

The Appeals Chamber has determined that the language in your submission is offensive and inappropriate for filing before this Tribunal. Accordingly and in line with the Practice Direction on the Procedure for the Review of Written Submissions Which Contain Obscene or Otherwise Offensive Language,¹ the Registry refuses to accept it for filing, without prejudice to its resubmission with the offensive language removed. Please note, however, that any further submission that is considered offensive will also be returned.

Yours sincerely,

Gregory Townsend
Chief, Court Support Services Section

To: Mr. Slobodan Praljak, UNDU

Cc: Ms. Nika Pinter, Lead Counsel

¹ Practice Direction on the Procedure for the Review of Written Submissions Which Contain Obscene or Otherwise Offensive Language, IT/240, 14 November 2005.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

PROCÈS-VERBAL

O PRIJEMU DOKUMENATA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU
u predmetu br. IT-04-74-A / OF RECEPTION OF DOCUMENT(S) OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL
TRIBUNAL FOR THE FORMER YUGOSLAVIA in Case No. IT-04-74-A

Ja, **Slobodan PRALJAK** ovim potvrđujem da sam primio sledeće dokumente koje je prosledio Sekretarijat
/ I, **Slobodan PRALJAK** hereby confirm having received the following document(s) transmitted by the
Registry

Dana / on : 24/11/2016
(Datum / date)

1. Letter of 23/11/2016, titled "Your submission of 6 November 2016" (English and BCS)

24 NOV. 2016

Datum i vreme prijema: _____
Date and time of reception: (popunjava primalac / to be filled by the recipient)

Mesto i adresa prijema: _____
Place and address where reception occurred: MKSJ, PJUN / ICTY UNDU
Hag, Holandija / The Hague, The Netherlands

_____
(Potpis primaoca / signature of recipient-)

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. The Netherlands
Churchillplein 1, 2517 JW La Haye. B.P. 13888, 2501 EW La Haye. Le Pays-Bas

I 2004. godine, nakon što sam iz pritvora pušten na slobodu, pojavio se čovjek Jovanović na vratima stana u kojem sam živio, predstavio se kao istražitelj Suda (Tajništva) i rekao da treba informacije o mom imovinskom stanju.

Nepristojan, pače arogantan, stilom isljednika komunističke tajne policije. To je u bivšoj komunističkoj državi i radio. Ne osobito diskretno dao mi je do znanja da njegovo izvješće može biti i ovakvo i onakvo, ovisi o dogovoru između nas. Odbio sam s indignacijom.

Tako je počelo.

II U fazi pripremanja za suđenje, Tajništvo je, a na temelju izvješća tog čovjeka ustanovilo i ustvrdilo da ja imam dovoljno toga (čega sve ne), te da sam mogu plaćati svoju obranu.

Ja sam tvrdio suprotno, «nemam novca i ne mogu sam plaćati odvjetnike, braniti ću se sam».

Što drugo?

Napomena:

Vaš navod, tvrdnja da: «Vijeće može na, molbu Sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca,» ne odnosi se na mene.

Činjenice o mom imovinskom stanju istražitelj je dao Tajništvu, a Tajništvo Sudu. Sve se znalo odmah na početku.

Sud je prestao plaćati moje odvjetnike i ja sam se u pripremanju za početak suđenja branio sam. Dolazio sam iz Zagreba, u pratnji policije,

dva ili tri puta na Sud. A onda je gospodin Antonetti odlučio da više ne dolazim u Hag nego da tim pripremnim ročištima nazočim putem link veze iz Ureda Suda u Zagrebu.

III Potom je gospodin Antonetti odlučio da Sud plaća, snosi sve troškove, moje obrane. Njegova odluka. Ja nisam imao što dodati svojoj tvrdnji da novca nemam, a istražitelj je nastavio istraživati, Tajništvo mi je slalo upite, ja sam odgovarao.

IV Što god da sam posjedovao u tom trenutku a prema tvrdnjama istražitelja, Tajništvo je moglo nekom odlukom staviti pod hipoteku ili prodati, novac deponirati i uzimati s računa iznose srazmjerne troškovima moje obrane. Tajništvo to nije uradilo.

Zašto?

V Trakavica se nastavila; istražitelj je mijenjao informacije, dodavao nove tvrdnje, Tajništvo je slalo upite a ja sam postojano i uredno dokazivao da njegove tvrdnje nisu točne. Čovjek laže. Teret dokaza je na meni, tako kaže Sud. A dokazivati da nešto nije tvoje vrlo je mučan, težak i kompliciran posao. Zamislite da vam netko (istražitelj) tvrdi da imate dionice u Opelu, ili da imate novac u ovoj, pa u onoj, pa onoj onoj banci, da imate udjele u poslu s istraživanjem naftnih polja u Sibiru, pa vi onda tražite i molite dokumente kojima možete dokazati da to nije istina.

Primjer- samo jedan primjer. Istražitelj je ustvrdio i to: »metodom velike vjerojatnosti« da je jedno poduzeće u Sisku moje vlasništvo. Dokazi s burze da je to, po svim pravnim uzusima, na burzi u javnoj ponudi kupio moj brat, priložene kopije uplatnica kojima je to platio, izvod iz registra vlasništva... Ništa to ne koristi, badava, uzaludno.

Ne samo da je firma, prema istražitelju, moja, nego je on i procijenio i vrijednost tog poduzeća na način od kojeg svakog ekonomistu ostavlja bez daha i pameti. A sve to na osnovu spoznaje da sam u toj firmi, do optužnice, radio kao prokurist.

Vlasnik milijunski vrijedne firme, prema istražitelju, radi u toj firmi kao prokurist?

Vidio besprijeekorni komunistički žbir da ga nitko ne kontrolira pa gazi, sveti se «jer se nismo dogovorili.»

VI Aktivno sam sudjelovao u procesu (u pritvoru sam) i sve manje sam mogao «tjerati» rodbinu i prijatelje da traže dokumente koji bi dokazali «moju nevinost,» jer krivnja je već utvrđena.

Moji odvjetnici su u Hagu i ne mogu se baviti tim poslovima. Tajništvu šaljem odgovor na svaki upit i prilažem dokumente. Kada sam već od tog ludila i progona pomalo rezignirao, sjetio sam se ideje.

VII 2008. godine napisao sam i potpisao i predao Tajništvu PUNOMOĆ. Tim papirom napisanim u skladu s hrvatskim zakonima, ovlastio sam Tajnika da proda sve moje nekretnine i pokretnine, ovlastio sam Tajnika da uzme moj novac iz banke (ili banaka), dakle: neka Tajnik proda ili prenese u vlasništvo Suda sve što tvrdi da je u mom vlasništvu.
Što se događa? Ništa.

VIII Trakavica se nastavlja. Istražitelj nešto s popisa križa, nešto mijenja, nešto dodaje svojim ranijim tvrdnjama, čovjek me istražuje sve do 1993. godine unatrag.

ČIST I JASAN PROGON..

NEPATVORENE I ISPROBANE KOMUNISTIČKE METODE NA TEMU KAKO SLOMITI ČOVJEKA.

NEĆE IĆI.

Radio je to i ranije. U prošlom sustavu u Jugoslaviji. Sada još dobiva i veliku plaću.

Tajništvo sve to pretvara u «ozbiljnost» međunarodne organizacije Ujedinjenih naroda, ni više ni manje.

IX Nastavak suđenje- Žalbeno vijeće

Sve se ponavlja. Ja tvrdim da novca ili bilo čega vrijednog nemam, i tvrdim da sam na početku procesa istinito i točno i precizno naveo svoju imovinu i da u daljnjem postupku odvjetnike plaćati ne mogu i da ću se braniti sam.

Tajništvo tvrdi suprotno. Sud uvažava mišljenje Tajnika i ja ostajem bez odvjetnika.

Gospodin Meron odlučuje drugačije i donosi odluku da Sud nastavi plaćati obranu optuženom Slobodanu Praljku.

X 2012. godine Tajništvo je kompletiralo popis moje imovine i u podužem tekstu, s puno ponavljanja istih tvrdnji (neka barem izgleda kao ozbiljan rad) obavijestilo me koliko novca ja platiti moram. Kasnije su na zahtjev gospodina Merona da točno navedu troškove moj dug umanjili za cca 450 tisuća eura. Toliko o ozbiljnosti tih ljudi.

XI Odgovorio sam tekstom na 103 stranice (i ja sam ponavljao svoje tvrdnje) te priložio cjelokupnu dokumentaciju, pisma, činjenice, dokaze, logiku «velike vjerojatnosti.» Sve.
Veliki registrar pun dokumenata.

XII Mislio sam, konačno sam došao do Suda, do sudaca, časnih sudaca.

Sud će na uvidu imati tvrdnje i dokaze Tajništva s jedne, te tvrdnje i dokaze Slobodana Praljka, s druge strane.

XIII PRVA NEVJEROJATNOST

Postupak Tajnika, postupak je van svake pameti, van svakog morala, van svake elementarne pristojnosti, van pravila svakog sudskog postupka.

Tajnik piše: «da je zbog financijske situacije usmjerio novce na drugu stranu...», pa da shodno tome neće prevesti na engleski niti moje dokumente, niti moj odgovor. Kako to shvatiti? Istražitelj je upleo Tajništvo u mračnu igru, Tajništvo u stvari zna da je taj čovjek lažov, da je informacije ponajviše skupljao po žutom tisku u Hrvatskoj.

I što sad?

Ništa nećemo prevesti, nitko ništa neće znati i sve će proći nezapaženo.

XIV DRUGA NEVJEROJATNOST

Gospodin Meron kaže da uvažava argumente Tajništva i gospodin Meron prosuđuje: Praljak mora vratiti novce.

Postupak gospodina Merona postupak je meni pravosudno neshvatljiv.

XV Pišem gospodinu Meronu i kažem da to nije pravda i da sudac ne bi smio tako raditi i tako dalje i tome slično. Odgovora nemam.

XVI Pišem ostalim članovima Žalbenog vijeća, prilažem pismo koje sam uputio gospodinu Meronu. Odgovor – suglasni su s odlukom koju je donio gospodin Meron.

XVII Imamo presudu bez druge strane!?

Moje pravo na obranu? Ha, ha, ha...
Jednakost strana u postupku? Ha, ha, ha...

Tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «časni suče» tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «suče», tako ne bi trebalo raditi pravosuđe.

XVIII Kada iz vaše umišljene, nedodirljive, moralističke pozicije, kada ih tih «nebeskih» visina pogledate dolje što vidite?

Slobodana Praljka, dvorsku ludu iz tamo neke Hrvatske, antropoidnog balkanskog majmuna, nižeg stupnja, pavijana na primjer, amebu možda, patogeni virus.

NEĆE IĆI, NE PRISTAJEM.

XIX ŠTO SADA?

Obzirom da ste prihvatili činjenice Tajnika, a Tajnik je prihvatio činjenice istražitelja, obzirom da ste presudili da Praljak posjeduje ono što su naveli onda je logično da te individue imaju popis toga gdje jest novac ili gdje su nekretnine i druge stvari koje se prodajom u novac

pretvoriti može. Obzirom da taj popis ima i Sud, ili ga može zatražiti predlažem:

Sud ili tajnik, samo treba napisati PUNOMOĆ, kakvu god želi, a ja ću tu punomoć potpisati i tim papirom ovlastiti ili Sud ili Tajnika ili oboje da imaju pravo namiriti troškove moje obrane prodajući sve ono što je moje vlasništvo po njihovim tvrdnjama.

Što više od toga ja mogu učiniti?

XX Gospodin Pocar predlaže da me se kazni sa sedam godina zatvora ili 100 tisuća eura ili oboje, jer ne poštivam Sud. A kako to ja ne poštivam Sud?

Jer ne mogu stvoriti nešto što nemam.

Igrajte vi svoj igrokaz kako god želite, ali ja u toj farsu neću sudjelovati. Moćni ste, sila ste. Neupitni ste. Odredili ste mi sudbinu do sada, pa ćete to raditi i nadalje. Pa što onda? Mogu ja to podnijeti, a znam da sam ja valjda petstomilijuniti po redu kome je sudbina određena moralističkim sudbenim prodikama.

Još tamo od Sokrata.

XXI Neću platiti traženi iznos iz jednostavnog, prostora, jasnog, činjenično utemeljenog razloga:

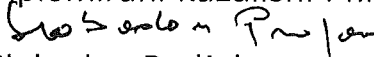
NOVCA NEMAM NITI SAM GA IKAD IMAO. NITI IMAM, POSJEDUJEM IŠTA ŠTO BI SE U NOVAC MOGLO PRETVORITI.

Imam 3-4 tisuće knjiga, ali nisu rariteti.

XXII Što bih ja učinio da sam na vašem mjestu

- a) proučio bih Praljkov odgovor Tajništvu i činjenice koje je naveo-neki vaš asistent neka to pročita;
- b) poslao bih u Hrvatsku poštenog istražitelja da provjeri činjenice i dokaze koje je Praljak naveo;
- c) zatražio bih od Hrvatske vlade, (a Hrvatska je članice EU), da vam dostavi popis imovine Slobodana Praljka od 5.4.2004. godine, tada mi je uručena optužnica, bilo da taj posao treba

uraditi državni odvjetnik, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo
financija, ministarstvo gospodarstva ili tko već drugi.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,

Slobodan Praljak

U prilogu šaljem CD sa svim činjenicama i dokazima Slobodana
Praljka. Sve je prevedeno na engleski jezik.

/stamp: 28 November 2016/

The Hague, 26 November 2016

Carmel Agius
Presiding Judge

I After I was released from detention in 2004, a man by the name of Jovanović appeared at the door of the apartment where I lived and he introduced himself as a Tribunal investigator (Registry) and said that he required information about my financial status.

He was impolite, arrogant even, in the fashion of an interrogator of the communist secret police. That used to be his job in the former communist state. He told me in a rather unsubtle way that his report could go either way, depending on our arrangement. I refused with indignation.

This is how it all began.

II Based on his report, in the preparatory stage of the trial, the Registry established and concluded that I had plenty (of who knows what) and that I was capable of paying for my own defence.

I asserted otherwise: “I have no funds and I cannot pay for counsel myself. I will defend myself.”

What else?

Remark:

Your allegation or assertion: “Where a person is assigned counsel and is subsequently found not to be lacking the means to remunerate counsel, the Chamber may, on application by the Registrar, make an order of contribution to recover the cost of providing counsel,” does not pertain to me.

Information about my financial status was provided by the investigator to the Registry and by the Registry to the Tribunal. Everything was known from the start.

The Tribunal ceased paying my counsel and I defended myself during the preparations for the trial. I came to the Tribunal two or three times from Zagreb, escorted by the police. Then Mr Antonetti decided that I should no longer travel to The Hague, but that instead I should take part in pre-trial hearings by video link from the Tribunal Office in Zagreb.

III Then Mr Antonetti decided that the Tribunal was to bear all the expenses of my defence. It was his decision. I had nothing to add to my claim that I had no funds and the investigator continued investigating. The Registry sent queries and I responded.

IV Whatever possessions the investigator claimed I had at the time, the Registry could have issued some kind of decision to seize them as collateral or sell them, to

deposit the money and withdraw amounts corresponding to the cost of my defence. The Registry did not do this.

Why?

V The saga continued. The investigator amended information and added new assertions. The Registry sent queries and I steadfastly and diligently proved his allegations wrong. The man is lying. The burden of proof is on me, so says the Tribunal. And to prove that something does not belong to you is a very difficult, laborious and complicated task. Imagine if someone (an investigator) claimed that you had shares in Opel, or that you had money in this, that or some other bank, that you were involved an oil field exploration venture in Siberia, and you had to look for and beg for documents to prove that this is not true.

One example: Relying on the “high probability method”, the investigator ascertained that I own a company in Sisak. Evidence from the stock exchange showing that my brother bought it as part of a public offering respecting all legal standards, and the copies of receipts of his payment, a copy of the record of ownership, all of that was useless, in vain, futile.

According to the investigator, not only was the company mine, but he also assessed the value of it in a way that would have baffled any economist. And all that was based on the fact that I worked in that company as a procurer before the indictment.

According to the investigator, the owner of a company worth millions works in the same company as a procurer?

This model communist informer realised that there is no one to control him, and decided to slam hard and get revenge because we did not “come to an arrangement”.

VI I took an active part in the proceedings (I was in detention) and I was increasingly unable to “persuade” my relatives and friends to look for documents proving “my innocence” since my guilt had already been established.

My counsels were in The Hague and could not do this work. I responded to every Registry query and submitted documents. When I began to lose faith because of this madness and persecution, an idea came to me.

VII In 2008 I drafted, signed and handed over a POWER OF ATTORNEY to the Registry. The document was drafted in keeping with Croatian legislation and I authorised the Registrar to sell all my real estate and movable property and to seize all my assets in the bank (or banks). In other words, the Registrar could sell or gain possession on behalf of the Tribunal of everything he establishes is mine. What happened then? Nothing.

VIII The saga continued. The investigator crossed some things off the list, changed others and added new ones to his previous claims. The man investigated me as far back as 1993.

CLEAR AND UNAMBIGUOUS PERSECUTION.

UNADULTERATED AND PROVEN COMMUNIST METHODS ON THE TOPIC OF HOW TO BREAK A MAN.

A NO GO.

He did this before. In the former system in Yugoslavia. And now he was receiving a fat salary on top of it.

The Registry gave it the level of “seriousness” associated with the United Nations international organisation, no less.

IX The proceedings continued – the Appeals Chamber

It all repeated. I claimed that I did not have money or anything of value; I claimed that I had truthfully, correctly and precisely listed my assets at the beginning of the proceedings, that I could not pay for counsel during the rest of the proceedings and that I would be representing myself.

The Registry asserted otherwise. The Tribunal accepted the opinion of the Registrar and I was left without an attorney.

Mr Meron decided otherwise and ordered the Tribunal to continue paying the defence of the accused Slobodan Praljak.

X In 2012 the Registry completed the accounting of my assets and provided a long document, repeating the same claims many times over (to make it at least look like serious work); it informed me of the amount I must pay. When Mr Meron later requested that it itemise the expenses, they then reduced my debt by some 450,000 euros. So much for the seriousness of these people.

XI I responded with a 103-page-long document (I too repeated my assertions) and attached all the documents, letters, facts, evidence and the logic of “great probability”. All of it.

It was a thick binder full of documents.

XII I thought that I had finally reached the Tribunal and its judges, honourable judges.

The Tribunal was going to have the assertions and evidence of the Registry on the one side and the assertions and evidence of Slobodan Praljak on the other.

XIII THE FIRST INSTANCE OF INCREDULITY

The conduct of the Registrar has been beyond reason, beyond morality, beyond basic decency, beyond the rules of any court proceedings.

The Registrar wrote, “that due to the financial situation he has redirected the money elsewhere...” and that because of this, there would be no translation into English of either my documents or my response. How is one to comprehend this? The investigator entangled the Registry in a macabre game. Actually the Registry knows that the man is a liar and that he had gathered his information mostly from the tabloid press in Croatia.

And now what?

Nothing will be translated, no one will know any of it and all of this will go away unnoticed.

XIV THE SECOND INSTANCE OF INCREDULITY

Mr Meron said that he accepted the Registry’s arguments and ruled that Praljak had to repay the money.

To me Mr Meron’s act was incomprehensible from a judicial point of view.

XV I wrote to Mr Meron, saying that this was not justice and that a judge ought not to act this way and so on and so forth. I received no reply.

XVI I wrote to the other members of the Appeals Chamber, attaching the letter I had sent to Mr Meron. Their reply was that they are in agreement with Mr Meron’s decision.

XVII We had a judgment without the other side!?

My right to a defence? Ha, ha, ha.
Procedural equality of arms? Ha, ha, ha.

People who would like to be addressed as Your Honour should not act this way; people who would like to be addressed as Judge should not act this way; the judiciary should not act this way.

XVIII When you look down from your conceited, untouchable, moralistic position, from your celestial heights, what do you see?

You see Slobodan Praljak, a court jester from this country of Croatia, an anthropoid Balkan ape, a lower species, a baboon for example, an amoeba perhaps, a pathogenic virus.

OUT OF THE QUESTION, I DO NOT ACCEPT THIS.

XIX WHAT NEXT?

Given that you accepted the Registrar's facts and that he accepted the investigator's facts in turn, given that you ruled that Praljak owned all that they listed, then it would be logical that the individuals concerned have a list of where the money is kept or where the real estate and other items are located so that it can all be sold for money. Given that the Tribunal has this list as well or could request it, I propose the following:

The Tribunal or the Registrar simply need draft a POWER OF ATTORNEY, in whatever form they desire, and I will sign it, authorising the Tribunal or the Registrar or both to exercise their right to cover the cost of my defence by selling everything that they claim I own.

What more can I do?

XX Mr Pocar suggested that I be sentenced to seven years of imprisonment or fined 100,000 euros or both for contempt. How am I in contempt?

I cannot materialise what I do not have.

I address you as Pocar, not as Your Honour or Judge Pocar. To my mind, you are not an honourable man, and I am unimpressed by your morality, intellect and intelligence.

You can stage your play any which way you want, but I will not partake in that farce. You are powerful, you are mighty. You are unchallenged. You have been deciding on my fate until now, and you will continue to do so. So what? I can take it, and I know that I am probably the umpteenth person whose fate is determined by moralistic judicial preaching.

It goes as far back as Socrates.

XXI I will not pay the requested amount for the simple, straightforward, clear and factually grounded reason:

I DO NOT HAVE THE MONEY AND I NEVER HAD IT. NOR DO I HAVE OR OWN ANYTHING THAT COULD BE TURNED INTO MONEY.

I have between three and four thousand books, but they are not rare.

XXII What would I do if I were you?

- a) I would study Praljak's response to the Registry and the facts therein; let your assistant read it;
- b) I would dispatch an honest investigator to Croatia to verify the facts and evidence put forth by Praljak;
- c) I would ask the Croatian government (Croatia is an EU member) to forward an accounting of the assets Slobodan Praljak on 5 April 2004, when I was served the indictment, irrespective of whether the task needs to be completed by the public prosecutor, ministry of justice, ministry of finance, ministry of economic affairs or someone else.

Philosophy and Sociology Teacher
Graduate Electrical Engineer
Graduate Theatre and Film Director
/signed/
Slobodan Praljak

Please find enclosed a CD with all of Slobodan Praljak's facts and evidence. It has all been translated into English.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

12. januar 2017.

Poštovani g. Praljak,

Predmet: Vaš podnesak od 28. novembra 2016.

Obraćam Vam se ovim pismom kako bih odgovorio na Vaš podnesak od sedam strana, od 26. novembra 2016., s pečatom na kojem kao datum primitka stoji 28. novembar 2016., a koji je upućen predsjedniku Carmelu Agiusu u njegovom svojstvu predsjedavajućeg sudije.

Žalbeno vijeće je nedavno utvrdilo da je Vaš podnesak ponovno uvredljivog sadržaja, i da je stoga neprimjeren za podnošenje ovom Međunarodnom sudu. Shodno tome, i u skladu s Uputstvom o proceduri za pregled pismenih podnesaka opscenog ili na bilo koji način uvredljivog sadržaja,¹ Sekretarijat odbija prihvatiti ga na podnošenje, ne prejudicirajući mogućnost njegovog ponovnog podnošenja ukoliko se ukloni uvredljiv sadržaj. Konkretno, Sekretarijat je obaviješten da su dijelovi koji su označeni u priloženom prijevodu problematični. Napominjem da će eventualni daljnji podnesci koji se budu smatrali uvredljivim također biti vraćeni.

S poštovanjem,

Gregory Townsend,
šef Službe za sudsku podršku

Prima: g. Slobodan Praljak, PJUN

Dostaviti: gđa Nika Pinter, glavni branilac

Prilog: Podnesak od 28. novembra 2016.
(Prijevod na engleski jezik s označenim dijelovima)

¹ Uputstvo o proceduri za pregled pismenih podnesaka opscenog ili na bilo koji način uvredljivog sadržaja, IT/240, 14. novembar 2005.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffe

12 January 2017

Dear Mr. Praljak,

Re: Your submission of 28 November 2016

I write this letter in response to your seven-page submission dated 26 November 2016, stamped as received on 28 November 2016, and addressed to President Carmel Agius in his capacity as Presiding Judge.

The Appeals Chamber has recently determined that the language in your submission is again offensive and inappropriate for filing before this Tribunal. Accordingly and in line with the Practice Direction on the Procedure for the Review of Written Submissions Which Contain Obscene or Otherwise Offensive Language,¹ the Registry refuses to accept it for filing, without prejudice to its resubmission with the offensive language removed. In particular, the Registry has been informed that the passages highlighted in the attached translation are problematic. Please note that any further submission that is considered offensive will also be returned.

Yours sincerely,

Gregory Townsend
Chief, Court Support Services Section

To: Mr. Slobodan Praljak, UNDU

Cc: Ms. Nika Pinter, Lead Counsel

Attachment: Submission of 28 November 2016
(English translation with passages highlighted)

¹ Practice Direction on the Procedure for the Review of Written Submissions Which Contain Obscene or Otherwise Offensive Language, IT/240, 14 November 2005.

I 2004. godine, nakon što sam iz pritvora pušten na slobodu, pojavio se čovjek Jovanović na vratima stana u kojem sam živio, predstavio se kao istražitelj Suda (Tajništva) i rekao da treba informacije o mom imovinskom stanju.

Nepristojan, pače arogantan, stilom isljednika komunističke tajne policije. To je u bivšoj komunističkoj državi i radio. Ne osobito diskretno dao mi je do znanja da njegovo izvješće može biti i ovakvo i onakvo, ovisi o dogovoru između nas. Odbio sam s indignacijom.

Tako je počelo.

II U fazi pripremanja za suđenje, Tajništvo je, a na temelju izvješća tog čovjeka ustanovilo i ustvrdilo da ja imam dovoljno toga (čega sve ne), te da sam mogu plaćati svoju obranu.

Ja sam tvrdio suprotno, «nemam novca i ne mogu sam plaćati odvjetnike, braniti ću se sam».

Što drugo?

Napomena:

Vaš navod, tvrdnja da: «Vijeće može na, molbu Sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca,» ne odnosi se na mene.

Činjenice o mom imovinskom stanju istražitelj je dao Tajništvu, a Tajništvo Sudu. Sve se znalo odmah na početku.

Sud je prestao plaćati moje odvjetnike i ja sam se u pripremama za početak suđenja branio sam. Dolazio sam iz Zagreba, u pratnji policije,

dva ili tri puta na Sud. A onda je gospodin Antonetti odlučio da više ne dolazim u Hag nego da tim pripremnim ročištima budem nazočan putem link veze iz Ureda Suda u Zagrebu.

III Potom je gospodin Antonetti odlučio da Sud plaća, snosi sve troškove, moje obrane. Njegova odluka. Ja nisam imao što dodati svojoj tvrdnji da novca nemam, a istražitelj je nastavio istraživati, Tajništvo mi je slalo upite, ja sam odgovarao.

IV Što god da sam posjedovao u tom trenutku a prema tvrdnjama istražitelja, Tajništvo je moglo nekom odlukom staviti pod hipoteku ili prodati, novac deponirati i uzimati s računa iznose razmjerne troškovima moje obrane. Tajništvo to nije uradilo.

Zašto?

V Trakavica se nastavila; istražitelj je mijenjao informacije, dodavao nove tvrdnje, Tajništvo je slalo upite a ja sam postojano i uredno dokazivao da njegove tvrdnje nisu točne. Čovjek laže. Teret dokaza je na meni, tako kaže Sud. A dokazivati da nešto nije tvoje vrlo je mučan, težak i kompliciran posao. Zamislite da vam netko (istražitelj) tvrdi da imate dionice u Opelu, ili da imate novac u ovoj, pa u onoj, pa onoj banci, da imate udjele u poslu s istraživanjem naftnih polja u Sibiru, pa vi onda tražite i molite dokumente kojima možete dokazati da to nije istina.

Primjer- samo jedan primjer. Istražitelj je ustvrdio i to: »metodom velike vjerojatnosti« da je jedno poduzeće u Sisku moje vlasništvo. Dokazi s burze da je to, po svim pravnim uzusima, na burzi u javnoj ponudi kupio moj brat, priložene kopije uplatnica kojima je to platio, izvod iz registra vlasništva... Ništa to ne koristi, badava, uzaludno.

Ne samo da je firma, prema istražitelju, moja, nego je on i procijenio i vrijednost tog poduzeća na način od kojeg svakog ekonomistu ostavlja bez daha i pameti. A sve to na osnovu spoznaje da sam u toj firmi, do optužnice, radio kao prokurist.

Vlasnik milijunski vrijedne firme, prema istražitelju, radi u toj firmi kao prokurist?

Vidio Jovanović da moje odgovore na njegove tvrdnje nitko ne uzima u obzir, nitko ih, valjda, i ne prevodi pa nastavlja „jer se nismo dogovorili.“

VI Aktivno sam sudjelovao u procesu (u pritvoru sam) i sve manje sam mogao «tjerati» rodbinu i prijatelje da traže dokumente koji bi dokazali «moju nevinost,» jer krivnja je već utvrđena.

Moji odvjetnici su u Hagu i ne mogu se baviti tim poslom. Tajništvu šaljem odgovor na svaki upit i prilažem dokumente. Kada sam već od tog ludila i progona pomalo rezignirao, sjetio sam se ideje.

VII 2008. godine napisao sam i potpisao i predao Tajništvu PUNOMOĆ. Tim papirom napisanim u skladu s hrvatskim zakonima, ovlastio sam Tajnika da proda sve moje nekretnine i pokretnine, ovlastio sam Tajnika da uzme moj novac iz banke (ili banaka), dakle: neka Tajnik proda ili prenese u vlasništvo Suda sve što tvrdi da je u mom vlasništvu.
Što se događa? Ništa.

VIII Trakavica se nastavlja. Istražitelj nešto s popisa križa, nešto mijenja, nešto dodaje svojim ranijim tvrdnjama, čovjek me istražuje sve do 1993. godine unatrag.

Radio je to i ranije. U prošlom sustavu u Jugoslaviji. Sada još dobiva i veliku plaću.

Tajništvo sve to pretvara u «ozbiljnost» međunarodne organizacije Ujedinjenih naroda, ni više ni manje.

IX Nastavak suđenje- Žalbeno vijeće

Sve se ponavlja. Ja tvrdim da novca ili bilo čega vrijednog nemam, i tvrdim da sam na početku procesa istinito i točno i precizno naveo svoju imovinu i da u daljnjem postupku odvjetnike plaćati ne mogu i da ću se braniti sam.

Tajništvo tvrdi suprotno. Sud uvažava mišljenje Tajnika i ja ostajem bez odvjetnika.

Gospodin Meron odlučuje drugačije i donosi odluku da Sud nastavi plaćati obranu optuženom Slobodanu Praljku.

X 2012. godine Tajništvo je kompletiralo popis moje imovine i u podužem tekstu, s puno ponavljanja istih tvrdnji (neka barem izgleda kao ozbiljan rad) obavijestilo me koliko novca ja platiti moram. Kasnije su na zahtjev gospodina Merona da točno navedu troškove moj dug umanjili za cca 450 tisuća eura. Toliko o ozbiljnosti tih ljudi.

XI Odgovorio sam tekstom na 103 stranice (i ja sam ponavljao svoje tvrdnje) te priložio cjelokupnu dokumentaciju, pisma, činjenice, dokaze, logiku «velike vjerojatnosti.» Sve.
Veliki registrator pun dokumenata.

XII Mislio sam, konačno sam došao do Suda, do sudaca, časnih sudaca.

Sud će na uvidu imati tvrdnje i dokaze Tajništva s jedne, te tvrdnje i dokaze Slobodana Praljka, s druge strane.

XIII PRVA NEVJEROJATNOST

Postupak Tajnika, postupak je van svake pameti, van svakog morala, van svake elementarne pristojnosti, van pravila svakog sudskog postupka.

Tajnik piše: «da je zbog financijske situacije usmjerio novce na drugu stranu...», pa da shodno tome neće prevesti na engleski niti moje dokumente, niti moj odgovor. Kako to shvatiti? Istražitelj je upleo Tajništvo u mračnu igru, Tajništvo u stvari zna da je taj čovjek lažov, da je informacije ponajviše skupljao po žutom tisku u Hrvatskoj.

I što sad?

Ništa nećemo prevesti, nitko ništa neće znati i sve će proći nezapaženo.

Zašto se meni čini da je postupak tajnika van svih pravila sudskog postupka.

Da li sam izgubio moć rasuđivanja ako mi duh u smušenoj glavi uporno šapuće da tu nešto nije kako „Bog zapovijeda.“

XIV DRUGA NEVJEROJATNOST

Gospodin Meron kaže da uvažava argumente Tajništva i gospodin Meron prosuđuje: Praljak mora vratiti novce.

Postupak gospodina Merona postupak je meni pravosudno neshvatljiv.

XV Pišem gospodinu Meronu i kažem da to nije pravda i da sudac ne bi smio tako raditi i tako dalje i tome slično. Odgovora nemam.

Pišem gospodinu Meronu pismo civilizirano, uljuđeno, i tražim od „časnog suca“, a molim čovjek Merona da preispita odluku i da sasluša drugu stranu. Odgovora nema.

XVI Pišem ostalim članovima Žalbenog vijeća, prilažem pismo koje sam uputio gospodinu Meronu. Odgovor – suglasni su s odlukom koju je donio gospodin Meron.

Jednostavno rečeno, ne mogu vjerovati, ne želim vjerovati.

Pribjegavam mislima koje nemaju razumno utemeljenje... „Meron to nije ni pročitao, mehanički je potpisao neki, za njega 'nevažan dokument' i tako dalje i tome slično.“

XVII Imamo presudu bez druge strane!?

Moje pravo na obranu? Ha, ha, ha...
Jednakost strana u postupku? Ha, ha, ha...

Tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «časni suče» tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «suče», tako ne bi trebalo raditi pravosuđe.

XVIII Skupljam zadnje krhotine vlastitog uma i smisla i nije onda neobično što mi se pokatkad čini da sam ja, Slobodan Praljak, ipak samo dvorska luda iz tamo neke Hrvatske, antropoidni balkanski majmun, nižeg stupnja, pavijan na primjer, ameba možda, patogeni virus.

XIX ŠTO SADA?

Obzirom da ste prihvatili činjenice Tajnika, a Tajnik je prihvatio činjenice istražitelja, obzirom da ste presudili da Praljak posjeduje ono što su naveli onda je logično da te individue imaju popis toga gdje jest novac ili gdje su nekretnine i druge stvari koje se prodajom u novac pretvoriti može. Obzirom da taj popis ima i Sud, ili ga može zatražiti predlažem:

Sud ili tajnik, samo treba napisati PUNOMOĆ, kakvu god želi, a ja ću tu punomoć potpisati i tim papirom ovlastiti ili Sud ili Tajnika ili oboje da imaju pravo namiriti troškove moje obrane prodajući sve ono što je moje vlasništvo po njihovim tvrdnjama.

Što više od toga ja mogu učiniti?

XX Gospodin Pocar predlaže da me se kazni sa sedam godina zatvora ili 100 tisuća eura ili oboje, jer ne poštujem Sud. A kako to ja ne poštujem Sud?

Jer ne mogu stvoriti nešto što nemam.

Padaju mi na pamet svi oni postupci od Sokrata naovamo u državama i društvima u kojima su milijuni prije mene proglašeni krivi iz nekih viših moralističkih razloga.

Nikako ne želim vrijeđati pa ću navođenje poredbi preskočiti.

Sve je to, ipak, samo igrokaz na povijesnoj pozornici.

XXI Gospodine Predsjedniče, u 73-oj godini života, nakon skoro trinaest godina pritvora (na pravdi Boga), između mene i moga *fisisa* pokidane su skoro sve niti.

Meni je preostala samo *meta tá fiziká*, samo „riječ“ kao protežnost u vremenu i slaba i krhka nada i vjera i želja da istina postoji i da ju je moguće spoznati.

U sitne noćne samotne sate „dok vlaga snova hvata dušu moju“ (Ujević) utičem se Shakespearu i njegovom sonetu broj 66. Prilažem ga u prilogu,

XXII Neću platiti traženi iznos iz jednostavnog, prostora, jasnog, činjenično utemeljenog razloga:

NOVCA NEMAM NITI SAM GA IKAD IMAO. NITI IMAM, POSJEDUJEM IŠTA ŠTO BI SE U NOVAC MOGLO PRETVORITI.

Imam 3-4 tisuće knjiga, ali nisu rariteti.

XXIII Što bih ja učinio da sam na vašem mjestu

- a) proučio bih Praljkov odgovor Tajništvu i činjenice koje je naveo- neki vaš asistent neka to pročita;
- b) poslao bih u Hrvatsku poštenog istražitelja da provjeri činjenice i dokaze koje je Praljak naveo;
- c) zatražio bih od Hrvatske vlade, (a Hrvatska je članice EU), da vam dostavi popis imovine Slobodana Praljka od 5.4.2004. godine, tada mi je uručena optužnica, bilo da taj posao treba uraditi državni odvjetnik, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo financija, ministarstvo gospodarstva ili tko već drugi.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,
Slobodan Praljak
Slobodan Praljak

U prilogu šaljem CD sa svim činjenicama i dokazima Slobodana Praljka. Sve je prevedeno na engleski jezik.
Priložen i Sonet br. 66 Williama Shakespearea.

Tired with all these, for restful death I cry,
As, to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And guiled honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,
And art made tongue-tied by authority,
And folly doctor-like controlling skill,
And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:
Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone.

Satt hab ich all dies, verlang im Tod den Frieden,
Seh ich, dass das Verdienst ein Bettler bleibt,
Dass nacktem Nichts das Festagskleid beschieden,
Dass Meineid reinste Treu ins Unglück treibt,
Dass Schande sich mit Ehrengold umhängt,
Dass Geilheit alles, was noch rein ist, schändet,
Dass Unrecht die Gerechtigkeit verdrängt,
Dass Stärke, durch Gewalt gelähmt, verkrüppelt,
Dass Macht dem Wissen fest die Zunge bindet,
Dass Dummheit kritisch Können überwacht,
Dass man die lautre Wahrheit lachhaft findet,
Dass Gut als Sklave dient der bösen Macht.
Satt hab' ich all dies, möcht' weg von alldem sein,
Doch wär' ich tot, ließ' ich mein Lieb allein.

24. januar 2017.

United Nations
Nations UniesInternational
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greff

Poštovani g. Praljak,

Predmet: Vaš podnesak od 20. januara 2017.

Obraćam Vam se ovim pismom odgovarajući na Vaš podnesak od osam strana od 20. januara 2017., koji je bio upućen sudiji Carmelu Agiusu u njegovom svojstvu predsjedavajućeg sudije.

U mom pismu od 12. januara 2017., obavijestio sam Vas da je Žalbeno vijeće utvrdilo da je Vaš raniji podnesak bio uvredljivog sadržaja i stoga neprimjeren za podnošenje ovom Međunarodnom sudu.¹ Mojim pismom ste takođe obaviješteni da su izvjesni dijelovi, koji su označeni u tekstu, smatrani problematičnim, te da će svaki daljnji podnesak koji bude smatran uvredljivim biti vraćen.

Sekretarijat primjećuje da Vaš podnesak od 20. januara 2017. sadrži najmanje dva dijela koja su ranije identifikovana kao problematična. Uslijed toga, podnesak Vam se vraća, ne prejudicirajući mogućnost njegovog ponovnog podnošenja nakon što se uklone sav uvredljivi sadržaj.

Sekretarijat dalje primjećuje da se u Vašem podnesku po imenu navodi jedan službenik Međunarodnog suda, iako Uputstvo o sudskoj dokumentaciji predviđa da je strana koja podnosi podnesak "dužna da članove osoblja Međunarodnog suda i članove odbrane, gdje god je to moguće, oslovljava prema njihovim službenim funkcijama".² Svaki budući podnesak takođe treba biti u skladu s ovim uslovom i ne smije sadržati ime nijednog službenika Međunarodnog suda.

Napominjem da će se svaki daljnji podnesak koji bude smatran uvredljivim ili ne bude u skladu s ovim uslovima takođe biti vraćen.

S poštovanjem,

Gregory Townsend,
šef Službe za sudsku podršku

Prima: g. Slobodan Praljak, PJUN

Dostaviti: gđa Nika Pinter, glavni branilac

¹ V. generalno, Uputstvo o proceduri za pregled pismenih podnesaka opscenog ili na bilo koji način uvredljivog sadržaja, IT/240, 14. novembar 2005.

² Uputstvo o sudskoj dokumentaciji, IT/280, 16. februar 2015., čl. 15(7).

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Greffes

24 January 2017

Dear Mr. Praljak,

Re: Your submission of 20 January 2017

I write this letter in response to your eight-page submission dated 20 January 2017 and addressed to President Carmel Agius in his capacity as Presiding Judge.

In my letter of 12 January 2017, I informed you that the Appeals Chamber had determined that the language in your earlier submission was offensive and inappropriate for filing before this Tribunal.¹ My letter also informed you that certain highlighted passages had been deemed problematic, and that any further submission that is considered offensive would be returned.

The Registry observes that your submission dated 20 January 2017 contains at least two passages that had previously been identified as problematic. As a result, your submission is being returned to you without prejudice to its resubmission with all offensive language removed.

The Registry further observes that your submission identifies a Tribunal staff member by name, whereas the Directive on Judicial Records provides that a submitting party "shall refer to Tribunal staff members and Defence using their functional titles whenever possible".² Any future submission also should comply with this requirement and omit the name of any Tribunal staff members.

Please note that any further submission that is considered offensive or does not comply with the requirements will also be returned.

Yours sincerely,

Gregory Townsend
Chief, Court Support Services Section

To: Mr. Slobodan Praljak, UNDU

Cc: Ms. Nika Pinter, Lead Counsel

¹ See generally Practice Direction on the Procedure for the Review of Written Submissions Which Contain Obscene or Otherwise Offensive Language, IT/240, 14 November 2005.

² Directive on Judicial Records, IT/280, 16 February 2015, Art. 15(7).

I 2004. godine, nakon što sam iz pritvora pušten na slobodu, pojavio se čovjek na vratima stana u kojem sam živio, predstavio se kao istražitelj Suda (Tajništva) i rekao da treba informacije o mom imovinskom stanju.

Nepristojan, pače arogantan, stilom isljednika komunističke tajne policije. To je u bivšoj komunističkoj državi i radio. Ne osobito diskretno dao mi je do znanja da njegovo izvješće može biti i ovakvo i onakvo, ovisi o dogovoru između nas. Odbio sam s indignacijom.

Tako je počelo.

II U fazi pripremanja za suđenje, Tajništvo je, a na temelju izvješća tog čovjeka ustanovilo i ustvrdilo da ja imam dovoljno toga (čega sve ne), te da sam mogu plaćati svoju obranu.

Ja sam tvrdio suprotno, «nemam novca i ne mogu sam plaćati odvjetnike, braniti ću se sam».

Što drugo?

Napomena:

Vaš navod, tvrdnja da: «Vijeće može na, molbu Sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca,» ne odnosi se na mene.

Činjenice o mom imovinskom stanju istražitelj je dao Tajništvu, a Tajništvo Sudu. Sve se znalo odmah na početku.

Sud je prestao plaćati moje odvjetnike i ja sam se u pripremama za početak suđenja branio sam. Dolazio sam iz Zagreba, u pratnji policije,

dva ili tri puta na Sud. A onda je gospodin Antonetti odlučio da više ne dolazim u Hag nego da tim pripremnim ročištima budem nazočan putem link veze iz Ureda Suda u Zagrebu.

III Potom je gospodin Antonetti odlučio da Sud plaća, snosi sve troškove, moje obrane. Njegova odluka. Ja nisam imao što dodati svojoj tvrdnji da novca nemam, a istražitelj je nastavio istraživati, Tajništvo mi je slalo upite, ja sam odgovarao.

IV Što god da sam posjedovao u tom trenutku a prema tvrdnjama istražitelja, Tajništvo je moglo nekom odlukom staviti pod hipoteku ili prodati, novac deponirati i uzimati s računa iznose razmjerne troškovima moje obrane. Tajništvo to nije uradilo.

Zašto?

V Trakavica se nastavila; istražitelj je mijenjao informacije, dodavao nove tvrdnje, Tajništvo je slalo upite a ja sam postojano i uredno dokazivao da njegove tvrdnje nisu točne. Čovjek laže. Teret dokaza je na meni, tako kaže Sud. A dokazivati da nešto nije tvoje vrlo je mučan, težak i kompliciran posao. Zamislite da vam netko (istražitelj) tvrdi da imate dionice u Opelu, ili da imate novac u ovoj, pa u onoj, pa onoj banci, da imate udjele u poslu s istraživanjem naftnih polja u Sibiru, pa vi onda tražite i molite dokumente kojima možete dokazati da to nije istina.

Primjer- samo jedan primjer. Istražitelj je ustvrdio i to: »metodom velike vjerojatnosti« da je jedno poduzeće u Sisku moje vlasništvo. Dokazi s burze da je to, po svim pravnim uzusima, na burzi u javnoj ponudi kupio moj brat, priložene kopije uplatnica kojima je to platio, izvod iz registra vlasništva... Ništa to ne koristi, badava, uzaludno.

Ne samo da je firma, prema istražitelju, moja, nego je on i procijenio i vrijednost tog poduzeća na način od kojeg svakog ekonomistu ostavlja bez daha i pameti. A sve to na osnovu spoznaje da sam u toj firmi, do optužnice, radio kao prokurist.

Vlasnik milijunski vrijedne firme, prema istražitelju, radi u toj firmi kao prokurist?

Vidio istražitelj da moje odgovore na njegove tvrdnje nitko ne uzima u obzir, nitko ih, valjda, i ne prevodi pa nastavlja „jer se nismo dogovorili.“

VI Aktivno sam sudjelovao u procesu (u pritvoru sam) i sve manje sam mogao «tjerati» rodbinu i prijatelje da traže dokumente koji bi dokazali «moju nevinost,» jer krivnja je već utvrđena.

Moji odvjetnici su u Hagu i ne mogu se baviti tim poslom. Tajništvu šaljem odgovor na svaki upit i prilažem dokumente. Kada sam već od tog ludila i progona pomalo rezignirao, sjetio sam se ideje.

VII 2008. godine napisao sam i potpisao i predao Tajništvu PUNOMOĆ. Tim papirom napisanim u skladu s hrvatskim zakonima, ovlastio sam Tajnika da proda sve moje nekretnine i pokretnine, ovlastio sam Tajnika da uzme moj novac iz banke (ili banaka), dakle: neka Tajnik proda ili prenese u vlasništvo Suda sve što tvrdi da je u mom vlasništvu.
Što se događa? Ništa.

VIII Trakavica se nastavlja. Istražitelj nešto s popisa križa, nešto mijenja, nešto dodaje svojim ranijim tvrdnjama, čovjek me istražuje sve do 1993. godine unatrag.

Tajništvo sve to pretvara u «ozbiljnost» međunarodne organizacije Ujedinjenih naroda, ni više ni manje.

IX Nastavak suđenje- Žalbeno vijeće

Sve se ponavlja. Ja tvrdim da novca ili bilo čega vrijednog nemam, i tvrdim da sam na početku procesa istinito i točno i precizno naveo svoju imovinu i da u daljnjem postupku odvjetnike plaćati ne mogu i da ću se braniti sam.

Tajništvo tvrdi suprotno. Sud uvažava mišljenje Tajnika i ja ostajem bez odvjetnika.

Gospodin Meron odlučuje drugačije i donosi odluku da Sud nastavi plaćati obranu optuženom Slobodanu Praljku.

X 2012. godine Tajništvo je kompletiralo popis moje imovine i u podužem tekstu, s puno ponavljanja istih tvrdnji (neka barem izgleda kao ozbiljan rad) obavijestilo me koliko novca ja platiti moram. Kasnije su na zahtjev gospodina Merona da točno navedu troškove moj dug umanjili za cca 450 tisuća eura. Toliko o ozbiljnosti tih ljudi.

XI Odgovorio sam tekstom na 103 stranice (i ja sam ponavljao svoje tvrdnje) te priložio cjelokupnu dokumentaciju, pisma, činjenice, dokaze, logiku «velike vjerojatnosti.» Sve.
Veliki registrator pun dokumenata.

XII Mislio sam, konačno sam došao do Suda, do sudaca, časnih sudaca.

Sud će na uvidu imati tvrdnje i dokaze Tajništva s jedne, te tvrdnje i dokaze Slobodana Praljka, s druge strane.

XIII PRVA NEVJEROJATNOST

Tajnik piše: «da je zbog financijske situacije usmjerio novce na drugu stranu...», pa da shodno tome neće prevesti na engleski niti moje dokumente, niti moj odgovor. Kako to shvatiti? Istražitelj je upleo Tajništvo u mračnu igru, Tajništvo u stvari zna da je taj čovjek lažov, da je informacije ponajviše skupljao po žutom tisku u Hrvatskoj.

I što sad?

Ništa nećemo prevesti, nitko ništa neće znati i sve će proći nezapaženo.

Zašto se meni čini da je postupak ^{TAKO} ~~pravnik~~ van svih pravila sudskog postupka.

Da li sam izgubio moć rasuđivanja ako mi duh u smušenoj uporno glavi šapuće da tu nešto nije kako „Bog zapovijeda.“

XIV DRUGA NEVJEROJATNOST

Gospodin Meron kaže da uvažava argumente Tajništva i gospodin Meron prosuđuje: Praljak mora vratiti novce.

Postupak gospodina Merona postupak je meni pravosudno neshvatljiv.

XV Pišem gospodinu Meronu i kažem da to nije pravda i da sudac ne bi smio tako raditi i tako dalje i tome slično. Odgovora nemam.

Pišem gospodinu Meronu pismo civilizirano, uljuđeno, i tražim od „časnog suca“, a molim čovjek^u Merona da preispita odluku i da sasluša drugu stranu. Odgovora nema.

XVI Pišem ostalim članovima Žalbenog vijeća, prilažem pismo koje sam uputio gospodinu Meronu. Odgovor – suglasni su s odlukom koju je donio gospodin Meron.

Jednostavno rečeno, ne mogu vjerovati, ne želim vjerovati.

Pribjegavam mislima koje nemaju razumno utemeljenje... „Meron to nije ni pročitao, mehanički je potpisao neki, za njega 'nevažan dokument' i tako dalje i tome slično.“

XVII Imamo presudu bez druge strane!?

Moje pravo na obranu? Ha, ha, ha...
Jednakost strana u postupku? Ha, ha, ha...

Tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «časni suče» tako ne bi smjeli raditi ljudi koji žele da ih se titulira «suče», tako ne bi trebalo raditi pravosuđe.

XVIII Skupljam zadnje krhotine vlastitog uma i smisla i rijeje onda neobično što mi se pokatkad čini da sam ja, Slobodan Praljak, ipak samo dvorska luda iz tamo neke Hrvatske, antropoidni balkanski majmun, nižeg stupnja, pavijan na primjer, ameba možda, patogeni virus.

XIX ŠTO SADA?

Obzirom da ste prihvatili činjenice Tajnika, a Tajnik je prihvatio činjenice istražitelja, obzirom da ste presudili da Praljak posjeduje ono što su naveli onda je logično da te individue imaju popis toga gdje jest novac ili gdje su nekretnine i druge stvari koje se prodajom u novac pretvoriti može. Obzirom da taj popis ima i Sud, ili ga može zatražiti predlažem:

Sud ili tajnik, samo treba napisati PUNOMOĆ, kakvu god želi, a ja ću tu punomoć potpisati i tim papirom ovlastiti ili Sud ili Tajnika ili oboje da imaju pravo namiriti troškove moje obrane prodajući sve ono što je moje vlasništvo po njihovim tvrdnjama.

Što više od toga ja mogu učiniti?

XX Gospodin Pocar predlaže da me se kazni sa sedam godina zatvora ili 100 tisuća eura ili oboje, jer ne poštujem Sud. A kako to ja ne poštujem Sud?

Jer ne mogu stvoriti nešto što nemam.

Padaju mi na pamet svi oni postupci od Sokrata naovamo u državama i društvima u kojima su milijuni prije mene proglašeni krivi iz nekih viših moralističkih razloga.

Nikako ne želim vrijeđati pa ću navođenje poredbi preskočiti.

Sve je to, ipak, samo igrokaz na povijesnoj pozornici.

XXI Gospodine Predsjedniče, u 73-oj godini života, nakon skoro trinaest godina pritvora (na pravdi Boga), između mene i moga *fisisa* pokidane su skoro sve niti. / / /
Meni je preostala samo *meta ta fizika*, samo „riječ“ kao protežnost u vremenu i slaba i krhka nada i vjera i želja da istina postoji i da ju je moguće spoznati.

U sitne noćne samotne sate „dok vlaga snova hvata dušu moju“ (Ujević) utičem se Shakespearu i njegovom sonetu broj 66. Prilažem ga u prilogu,

XXII Neću platiti traženi iznos iz jednostavnog, prostora, jasnog, činjenično utemeljenog razloga:

NOVCA NEMAM NITI SAM GA IKAD IMAO. NITI IMAM, POSJEDUJEM
IŠTA ŠTO BI SE U NOVAC MOGLO PRETVORITI.

Imam 3-4 tisuće knjiga, ali nisu rariteti.

XXIII Što bih ja učinio da sam na vašem mjestu

- a) proučio bih Praljkov odgovor Tajništvu i činjenice koje je naveo-
neki vaš asistent neka to pročita;
- b) poslao bih u Hrvatsku poštenog istražitelja da provjeri činjenice i
dokaze koje je Praljak naveo;
- c) zatražio bih od Hrvatske vlade, (a Hrvatska je članice EU), da
vam dostavi popis imovine Slobodana Praljka od 5.4.2004.
godine, tada mi je uručena optužnica, bilo da taj posao treba
uraditi državni odvjetnik, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo
financija, ministarstvo gospodarstva ili tko već drugi.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,
Slobodan Praljak
Slobodan Praljak

U prilogu šaljem CD sa svim činjenicama i dokazima Slobodana
Praljka. Sve je prevedeno na engleski jezik.
Priložen i Sonet br. 66 Williama Shakespearea.

Tired with all these, for restful death I cry,
As, to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And guiled honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,
And art made tongue-tied by authority,
And folly doctor-like controlling skill,
And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:
Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone.

Satt hab ich all dies, verlang im Tod den Frieden,
Seh ich, dass das Verdienst ein Bettler bleibt,
Dass nacktem Nichts das Festagskleid beschieden,
Dass Meineid reinste Treu ins Unglück treibt,
Dass Schande sich mit Ehrengold umhängt,
Dass Geilheit alles, was noch rein ist, schändet,
Dass Unrecht die Gerechtigkeit verdrängt,
Dass Stärke, durch Gewalt gelähmt, verkrüppelt,
Dass Macht dem Wissen fest die Zunge bindet,
Dass Dummheit kritisch Können überwacht,
Dass man die laute Wahrheit lachhaft findet,
Dass Gut als Sklave dient der bösen Macht.
Satt hab' ich all dies, möcht' weg von alldem sein,
Doch wär' ich tot, ließ' ich mein Lieb allein.

Carmel Agius
Presiding Judge

The Hague, 2 February 2017

I After I was released from detention in 2004, a man appeared at the door of the apartment where I lived and he introduced himself as a Tribunal investigator (Registry) and said that he required information about my financial status.

He was impolite, arrogant even, in the fashion of an interrogator of the communist secret police. That used to be his job in the former communist state. He told me in a rather unsubtle way that his report could go either way, depending on our arrangement. I refused with indignation.

This is how it began.

II Based on his report, in the preparatory stage of the trial, the Registry established and concluded that I had plenty (of who knows what) and that I was capable of paying for my own defence.

I asserted otherwise: "I have no funds and I cannot pay for counsel myself. I will defend myself."

What else?

Remark:

Your allegation or assertion: "Where a person is assigned counsel and is subsequently found not to be lacking the means to remunerate counsel, the Chamber may, on application by the Registrar, make an order of contribution to recover the cost of providing counsel," does not refer to me.

The investigator provided information about my financial status to the Registry and the Registry, in turn, provided it to the Tribunal. Everything was known from the outset.

The Tribunal ceased paying my counsel and I defended myself during the preparations for the trial. I came to the Tribunal two or three times from Zagreb, escorted by the police. Then Mr Antonetti decided that I should no longer travel to The Hague, but that instead I should take part in pre-trial hearings by video link from the Tribunal Office in Zagreb.

III Then Mr Antonetti decided that the Tribunal was to bear all the expenses of my defence. It was his decision. I had nothing to add to my claim that I had no funds and the investigator continued investigating. The Registry sent queries and I responded.

IV Whatever possessions the investigator claimed I had at the time, the Registry could have issued some kind of decision to seize them as collateral or sell them, to deposit the money and withdraw amounts corresponding to the cost of my defence. The Registry did not do this.

Why?

V The saga continued. The investigator amended information and added new assertions. The Registry sent queries and I steadfastly and diligently proved his allegations wrong. The man is lying. The burden of proof is on me, so says the Tribunal. And to prove that something does not belong to you is a very difficult, laborious and complicated task. Imagine if someone (an investigator) claimed that you had shares in Opel, or that you had money in this, that or some other bank, that you were involved in an oil field exploration venture in Siberia, and you had to look for and beg for documents to prove that this is not true.

Just one example: Relying on the “high probability method”, the investigator ascertained that I own a company in Sisak. Evidence from the stock exchange showing that my brother bought it as part of a public offering respecting all legal standards, and the copies of receipts of his payment, a copy of the record of ownership, all of that was useless, in vain, futile.

According to the investigator, not only was the company mine, but he also assessed the value of it in a way that would have baffled any economist. And all that was based on the fact that I worked in that company as a procurer before the indictment.

According to the investigator, the owner of a company worth millions works in the same company as a procurer?

The investigator saw that no one was taking notice of my answers to his claims; I guess no one was translating them, and so he continued because “we had not reached an arrangement.”

VI I took an active part in the proceedings (I was in detention) and I was increasingly unable to “persuade” my relatives and friends to look for documents proving “my innocence” since my guilt had already been established.

My counsels were in The Hague and could not do this work. I responded to every Registry query and submitted documents. When I began to lose faith because of this madness and persecution, an idea came to me.

VII In 2008 I drafted, signed and handed over a POWER OF ATTORNEY to the Registry. The document was drafted in keeping with Croatian legislation and I authorised the Registrar to sell all my real estate and movable property and to seize all my assets in the bank (or banks). In other words, the Registrar could sell or gain possession on behalf of the Tribunal of everything he establishes is mine. What happened then? Nothing.

VIII The saga continued. The investigator crossed some things off the list, changed others and added new ones to his previous claims. The man investigated me as far back as 1993.

The Registry treated the issue with the “seriousness” becoming the international organisation of the United Nations, no less.

IX The proceedings continued – the Appeals Chamber

It happened all over again. I claimed that I did not have money or anything of value; I claimed that I had truthfully, correctly and precisely listed my assets at the beginning of the proceedings, that I could not pay for counsel during the rest of the proceedings and that I would be representing myself.

The Registry asserted otherwise. The Tribunal accepted the opinion of the Registrar and I was left without an attorney.

Mr Meron decided otherwise and ordered the Tribunal to continue paying the defence of the accused Slobodan Praljak.

X In 2012 the Registry completed the accounting of my assets and provided a long document, repeating the same claims many times over (to make it at least look like serious work); it informed me of the amount I must pay. When Mr Meron later requested that it itemise the expenses, they then reduced my debt by some 450,000 euros. So much for the seriousness of these people.

XI I responded with a 103-page-long document (I too repeated my assertions) and attached all the documents, letters, facts, evidence and the logic of “great probability”. All of it.

It was a thick binder full of documents.

XII I thought that I had finally reached the Tribunal and its judges, honourable judges.

The Tribunal was going to have the assertions and evidence of the Registry on the one side and the assertions and evidence of Slobodan Praljak on the other.

XIII THE FIRST INSTANCE OF INCREDULITY

The Registrar wrote, “that due to the financial situation he has redirected the money elsewhere...” and that because of this, there would be no translation into English of either my documents or my response. How is one to comprehend this? The investigator drew the Registry into a macabre game. Actually the Registry knows that the man is a liar and that he had gathered his information mostly from the tabloid press in Croatia.

And now what?

Nothing will be translated, no one will know any of it and all of this will go away unnoticed.

Why does it seem to me that the conduct of the lawyers is outside all the rules of the trial proceedings?

Have I lost the power of reasoning if a ghost in my confused head persistently whispers that something there is not as “God commands”.

XIV THE SECOND INSTANCE OF INCREDULITY

Mr Meron said that he accepted the Registry’s arguments and decided that Praljak had to repay the money.

To me Mr Meron’s approach was incomprehensible from a judicial point of view.

XV I wrote to Mr Meron, saying that this was not justice and that a judge ought not to act this way and so on and so forth. I received no reply.

I wrote to Mr Meron in a civilised and gentrified manner and asked “His Honour” while pleading with the man, Meron, to reconsider his decision and to hear the other side. There was no answer.

XVI I wrote to the other members of the Appeals Chamber, attaching the letter I had sent to Mr Meron. Their reply was that they are in agreement with Mr Meron’s decision.

Simply put, I cannot believe it, I do not want to believe it.

I turn to thoughts not grounded in reason... “Meron did not even read it, he signed it as a matter of routine, to him it was a “document of no importance” and so on and so forth.”

XVII We had a judgment without the other side!?

My right to a defence? Ha, ha, ha.
Procedural equality of arms? Ha, ha, ha.

People who would like to be addressed as “Your Honour” should not act this way; people who would like to be addressed as “Judge” should not act this way; the judiciary should not act this way.

XVIII I collect the last remaining shards of my mind and sense and it is then not unusual that sometimes it seems to me that I, Slobodan Praljak, am no more than a court jester from this country of Croatia, an anthropoid Balkan ape, a lower species, a baboon for example, an amoeba perhaps, a pathogenic virus.

XIX WHAT NEXT?

Given that you accepted the Registrar’s facts and that he accepted the investigator’s facts in turn, given that you ruled that Praljak owned all that they listed, then it would be logical that the individuals concerned have a list of where the money is kept or where the real estate and other items are located so that it can all be sold for money. Given that the Tribunal has this list as well or could request it, I propose the following:

The Tribunal or the Registrar simply need to draft a POWER OF ATTORNEY, in whatever form they desire, and I will sign it, authorising the Tribunal or the Registrar or both to exercise their right to cover the cost of my defence by selling everything that they claim I own.

What more can I do?

XX Mr Pocar suggested that I be sentenced to seven years of imprisonment or fined 100,000 euros or both for contempt of the Tribunal. How am I in contempt?

I cannot produce what I do not have.

To mind come all those proceedings harking all the way back to Socrates, in states and societies in which millions before me were found guilty for the benefit of some higher moralistic reasons.

I certainly do not wish to insult and will therefore forego any comparisons.

After all, it is no more than a play on history's stage.

XXI Mr President, at 73 years of age, after almost 13 years in detention (although innocent), almost all the threads between me and my Physis have been cut.

I am left with mere metaphysics, a mere "word" receding in time and a weak and fragile hope and faith and desire for the truth to exist and that it is possible to perceive the truth.

In the wee lonely hours of the night "as the dampness of dreams grasps for my soul" (Ujević), I seek solace in Shakespeare and his Sonnet No. 66. Please find it enclosed.

XXII I will not pay the amount requested for a simple, straightforward, clear and fact-based reason:

I DO NOT HAVE THE MONEY AND I NEVER HAD IT. NOR DO I HAVE OR OWN ANYTHING THAT COULD BE TURNED INTO MONEY.

I have between three and four thousand books, but they are not rare.

XXIII What would I do if I were you?

- a) I would study Praljak's response to the Registry and the facts therein - let your assistant read it;
- b) I would dispatch an honest investigator to Croatia to verify the facts and evidence put forth by Praljak;
- c) I would ask the Croatian government (Croatia is an EU member) to forward an accounting of the assets of Slobodan Praljak on 5 April 2004, when I was served the indictment, irrespective of whether the task needs to be completed by the public prosecutor, ministry of justice, ministry of finance, ministry of economic affairs or someone else.

Philosophy and Sociology Teacher
Graduate Electrical Engineer
Graduate Theatre and Film Director
/signed/
Slobodan Praljak

Please find enclosed a CD with all of Slobodan Praljak's facts and evidence. It has all been translated into English. William Shakespeare's Sonnet No. 66 enclosed.

Tired with all these, for restful death I cry,
As, to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And guilded honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,
And art made tongue-tied by authority,
And folly (doctor-like) controlling skill,
And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:
Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone.

/following text in German/

Den Haag, 02.02.2017.

Gospodin Gregory Townsend

Chief, Court Support Services Section

Predmet: Vaš podnesak od 24.01.2017.

Gospodine Townsend, nastavimo li se ovako dopisivati, možda to bude početak "jednog divnog prijateljstva".

1. Vaš podnesak od 24.1.2017. zaprimio sam 31.1.2017., šest dana nakon što ste ga poslali. Tek kao obavijest.
2. U Vašem podnesku od 26.11.2016. godine označili ste dijelove mog podneska koje smatrate uvredljivim, tj. neprihvatljivim. Poslali ste tekst na engleskom, a ne na hrvatskom jeziku – tek kao obavijest
  - a) Stavak V, zadnja dva reda, promijenio sam to : "vidio Jovanović..." Sada ću izostaviti prezime Jovanović i tu i na drugim mjestima u tekstu.
  - b) Stavak VIII, griješkom je ostao redak: "radio je to i ranije..." lako je istinito izbaciti ću i to.
  - c) Stavak VIII, ono što ste podcrtali ću izbaciti. Griješkom je ostalo i u mom zadnjem podnesku.
  - d) Stavak XVIII, ono što ste podcrtali promijenio sam na način da ne upućujem razlog svog osjećaja na određenu adresu.
A kako se ja osjećam ne bi trebalo nikoga vrijeđati.
  - e) Stavak XX, taj sam dio bio promijenio već ranije, pa je Vaše upozorenje bilo nepotrebno.

Pišete da i u mom zadnjem podnesku imaju najmanje dva dijela koja su "identificirana kao problematična". Niste naveli koja dva, a više od dva može biti i deset.

Očekujem da će te moj ispravljeni podnesak prihvatiti. Ako budete imali primjedbe očekujem da ih navedete i da mi obrazložite što je u tekstu problematično, uvredljivo, nezakonito. Tako ćemo izaći iz opasne zone proizvoljnosti.

3. Ostaje mi nejasno zašto ste mi vratili dva CD, sa svim činjenicama i dokazima Slobodana Praljka glede njegovog imovnog stanja!?

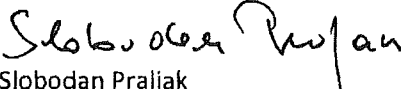
Presnimili ste ih?

Vi ćete prevesti sve dokumente?

Dokazi Vam i nadalje nisu potrebni?

4. Zašto ste mi vratili Sonet br. 66 Williama Shakespeare-a?
Nije valjda i Sonet problematičan?

S poštovanjem,

Slobodan Praljak

The Hague, 2 February 2017

Mr Gregory Townsend
Chief, Court Support Services Section

Subject: Your submission of 24 January 2017

Mr Townsend, if we continue corresponding like this, it might turn out to be “the beginning of a beautiful friendship”.

1. I received your submission dated 24 January 2017 on 31 January 2017, six days after you sent it. For your information.
2. In your submission of 26 November 2016, you highlighted the passages in my submission that you deem offensive, i.e. unacceptable. You sent the text in English and not in Croatian – for your information.
  - a) Paragraph V, the last two lines, I changed “Jovanović saw...”. I will now remove the last name Jovanović from the said sentence and from other passages in the text.
  - b) Paragraph VIII, the line “as far back as...” was mistakenly left in. Although this is true, I will take it out as well.
  - c) Paragraph VIII, I will remove what you underlined. This was also left in by mistake in my previous submission.
  - d) Paragraph XVIII, I have changed what you underlined so that it does not sound as if I am attributing the reasons for my feelings to anyone in particular.
No one should be offended by how I feel.
  - e) Paragraph XX, I had already changed this part and so your warning was unnecessary.

You write that there are at least two passages in my recent submission that have been “identified as problematic”. You did not state which two; more than two can also mean ten.

I expect that you will accept my amended submission. If you have any objections, I expect you will list them and describe what it is in the text that is problematic, offensive and unlawful. This is how we will leave the dangerous zone of arbitrariness.

3. It is unclear to me why you sent back the two CDs containing all of Slobodan Praljak’s facts and evidence about his financial status.

Have you made copies of them?
Will you translate all of these documents?
Do you still not need this evidence?

4. Why did you send back William Shakespeare’s Sonnet no. 66?
Was the sonnet also problematic?

Sincerely,
Slobodan Praljak
/signed/

Den Hag, 08.03.2017.

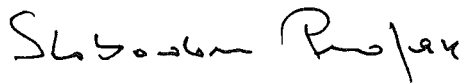
Gospodin Gregory Townsend
Chief, Court Support Services Section

Predmet: Vaš podnesak od 03.03.2017.

Poštovani gospodine Townsend,

Ako mi vratite i peti podnesak, budite ljubazni i navedite mi dijelove koji su uvredljivi. Ja više nisam pametan to razaznati.

S poštovanjem,

Handwritten signature of Slobodan Praljak in black ink.

Slobodan Praljak

I 2004. godine, nakon što sam iz pritvora pušten na slobodu, pojavio se čovjek na vratima stana u kojem sam živio, predstavio se kao istražitelj Suda (Tajništva) i rekao da treba informacije o mom imovinskom stanju.

Nepristojan, pače arogantan, stilom isljednika komunističke tajne policije. To je u bivšoj komunističkoj državi i radio. Ne osobito diskretno dao mi je do znanja da njegovo izvješće može biti i ovakvo i onakvo, ovisi o dogovoru između nas. Odbio sam s indignacijom.

Tako je počelo.

II U fazi pripremanja za suđenje, Tajništvo je, a na temelju izvješća tog čovjeka ustanovilo i ustvrdilo da ja imam dovoljno toga (čega sve ne), te da sam mogu plaćati svoju obranu.

Ja sam tvrdio suprotno, «nemam novca i ne mogu sam plaćati odvjetnike, braniti ću se sam».

Što drugo?

Napomena:

Vaš navod, tvrdnja da: «Vijeće može na, molbu Sekretara, izdati nalog za povrat troškova branioca osobi kojoj je dodijeljen branilac po službenoj dužnosti, za koju se naknadno utvrdi da joj ne nedostaju sredstva da plati branioca,» ne odnosi se na mene.

Činjenice o mom imovinskom stanju istražitelj je dao Tajništvu, a Tajništvo Sudu. Sve se znalo odmah na početku.

Sud je prestao plaćati moje odvjetnike i ja sam se u pripremama za početak suđenja branio sam. Dolazio sam iz Zagreba, u pratnji policije,

dva ili tri puta na Sud. A onda je gospodin Antonetti odlučio da više ne dolazim u Hag nego da tim pripremnim ročištima budem nazočan putem link veze iz Ureda Suda u Zagrebu.

III Potom je gospodin Antonetti odlučio da Sud plaća, snosi sve troškove, moje obrane. Njegova odluka. Ja nisam imao što dodati svojoj tvrdnji da novca nemam, a istražitelj je nastavio istraživati, Tajništvo mi je slalo upite, ja sam odgovarao.

IV Što god da sam posjedovao u tom trenutku a prema tvrdnjama istražitelja, Tajništvo je moglo nekom odlukom staviti pod hipoteku ili prodati, novac deponirati i uzimati s računa iznose razmjerne troškovima moje obrane. Tajništvo to nije uradilo.

Zašto?

V Trakavica se nastavila; istražitelj je mijenjao informacije, dodavao nove tvrdnje, Tajništvo je slalo upite a ja sam postojano i uredno dokazivao da njegove tvrdnje nisu točne. Čovjek laže. Teret dokaza je na meni, tako kaže Sud. A dokazivati da nešto nije tvoje vrlo je mučan, težak i kompliciran posao. Zamislite da vam netko (istražitelj) tvrdi da imate dionice u Opelu, ili da imate novac u ovoj, pa u onoj, pa onoj banci, da imate udjele u poslu s istraživanjem naftnih polja u Sibiru, pa vi onda tražite i molite dokumente kojima možete dokazati da to nije istina.

Primjer- samo jedan primjer. Istražitelj je ustvrdio i to: »metodom velike vjerojatnosti« da je jedno poduzeće u Sisku moje vlasništvo. Dokazi s burze da je to, po svim pravnim uzusima, na burzi u javnoj ponudi kupio moj brat, priložene kopije uplatnica kojima je to platio, izvod iz registra vlasništva... Ništa to ne koristi, badava, uzaludno.

Ne samo da je firma, prema istražitelju, moja, nego je on i procijenio i vrijednost tog poduzeća na način od kojeg svakog ekonomistu ostavlja bez daha i pameti. A sve to na osnovu spoznaje da sam u toj firmi, do optužnice, radio kao prokurist.

Vlasnik milijunski vrijedne firme, prema istražitelju, radi u toj firmi kao prokurist?

Vidio istražitelj da moje odgovore na njegove tvrdnje nitko ne uzima u obzir, nitko ih, valjda, i ne prevodi pa nastavlja „jer se nismo dogovorili.“

VI Aktivno sam sudjelovao u procesu (u pritvoru sam) i sve manje sam mogao «tjerati» rodbinu i prijatelje da traže dokumente koji bi dokazali «moju nevinost,» jer krivnja je već utvrđena.

Moji odvjetnici su u Hagu i ne mogu se baviti tim poslom. Tajništvu šaljem odgovor na svaki upit i prilažem dokumente. Kada sam već od tog ludila i progona pomalo rezignirao, sjetio sam se ideje.

VII 2008. godine napisao sam i potpisao i predao Tajništvu PUNOMOĆ. Tim papirom napisanim u skladu s hrvatskim zakonima, ovlastio sam Tajnika da proda sve moje nekretnine i pokretnine, ovlastio sam Tajnika da uzme moj novac iz banke (ili banaka), dakle: neka Tajnik proda ili prenese u vlasništvo Suda sve što tvrdi da je u mom vlasništvu.
Što se događa? Ništa.

VIII Trakavica se nastavlja. Istražitelj nešto s popisa križa, nešto mijenja, nešto dodaje svojim ranijim tvrdnjama, čovjek me istražuje sve do 1993. godine unatrag.

Tajništvo sve to pretvara u «ozbiljnost» međunarodne organizacije Ujedinjenih naroda, ni više ni manje.

IX Nastavak suđenje- Žalbeno vijeće

Sve se ponavlja. Ja tvrdim da novca ili bilo čega vrijednog nemam, i tvrdim da sam na početku procesa istinito i točno i precizno naveo svoju imovinu i da u daljnjem postupku odvjetnike plaćati ne mogu i da ću se braniti sam.

Tajništvo tvrdi suprotno. Sud uvažava mišljenje Tajnika i ja ostajem bez odvjetnika.

Gospodin Meron odlučuje drugačije i donosi odluku da Sud nastavi plaćati obranu optuženom Slobodanu Praljku.

X 2012. godine Tajništvo je kompletiralo popis moje imovine i u podužem tekstu, s puno ponavljanja istih tvrdnji (neka barem izgleda kao ozbiljan rad) obavijestilo me koliko novca ja platiti moram. Kasnije su na zahtjev gospodina Merona da točno navedu troškove moj dug umanjili za cca 450 tisuća eura. Toliko o ozbiljnosti tih ljudi.

XI Odgovorio sam tekstom na 103 stranice (i ja sam ponavljao svoje tvrdnje) te priložio cjelokupnu dokumentaciju, pisma, činjenice, dokaze, logiku «velike vjerojatnosti.» Sve. Veliki registrator pun dokumenata.

XII Mislio sam, konačno sam došao do Suda, do sudaca, časnih sudaca.

Sud će na uvidu imati tvrdnje i dokaze Tajništva s jedne, te tvrdnje i dokaze Slobodana Praljka, s druge strane.

XIII PRVA NEVJEROJATNOST

Tajnik piše: «da je zbog financijske situacije usmjerio novce na drugu stranu...», pa da shodno tome neće prevesti na engleski niti moje dokumente, niti moj odgovor. Kako to shvatiti? Istražitelj je upleo Tajništvo u mračnu igru, Tajništvo u stvari zna da je taj čovjek lažov, da je informacije ponajviše skupljao po žutom tisku u Hrvatskoj.

I što sad?

Ništa nećemo prevesti, nitko ništa neće znati i sve će proći nezapaženo.

Zašto se meni čini da je postupak Tajništva van svih pravila sudskog postupka?

Da li sam izgubio moć rasuđivanja ako mi duh u smušenoj uporno glavi šapuće da tu nešto nije kako „Bog zapovijeda.“

XIV DRUGA NEVJEROJATNOST

Gospodin Meron kaže da uvažava argumente Tajništva i gospodin Meron prosuđuje: Praljak mora vratiti novce.

Postupak gospodina Merona postupak je meni pravosudno neshvatljiv.

XV Pišem gospodinu Meronu i kažem da to nije pravda i da sudac ne bi smio tako raditi i tako dalje i tome slično. Odgovora nemam.

Pišem gospodinu Meronu pismo civilizirano, uljuđeno, i tražim od „časnog suca“, a molim čovjeka Merona da preispita odluku i da sasluša drugu stranu. Odgovora nema.

XVI Pišem ostalim članovima Žalbenog vijeća, prilažem pismo koje sam uputio gospodinu Meronu. Odgovor – suglasni su s odlukom koju je donio gospodin Meron.

Jednostavno rečeno, ne mogu vjerovati, ne želim vjerovati.

Pribjegavam mislima koje nemaju razumno utemeljenje... „Meron to nije ni pročitao, mehanički je potpisao neki, za njega 'nevažan dokument' i tako dalje i tome slično.“

XVII Imamo presudu bez druge strane!?

A moje pravo na obranu?

A jednakost strana u postupku?

XVIII Skupljam zadnje krhotine vlastitog uma i smisla i nije onda neobično što mi se pokatkad čini da sam ja, Slobodan Praljak, ipak samo dvorska luda iz tamo neke Hrvatske.

XIX ŠTO SADA?

Obzirom da ste prihvatili činjenice Tajnika, a Tajnik je prihvatio činjenice istražitelja, obzirom da ste presudili da Praljak posjeduje ono što su naveli onda je logično da te individue imaju popis toga gdje jest novac ili gdje su nekretnine i druge stvari koje se prodajom u novac

pretvoriti može. Obzirom da taj popis ima i Sud, ili ga može zatražiti predlažem:

Sud ili tajnik, samo treba napisati PUNOMOĆ, kakvu god želi, a ja ću tu punomoć potpisati i tim papirom ovlastiti ili Sud ili Tajnika ili oboje da imaju pravo namiriti troškove moje obrane prodajući sve ono što je moje vlasništvo po njihovim tvrdnjama.

Što više od toga ja mogu učiniti?

XX Gospodin Pocar predlaže da me se kazni sa sedam godina zatvora ili 100 tisuća eura ili oboje, jer ne poštujem Sud. A kako to ja ne poštujem Sud?

Jer ne mogu stvoriti nešto što nemam.

Padaju mi na pamet svi oni postupci od Sokrata naovamo u državama i društvima u kojima su milijuni prije mene proglašeni krivi iz nekih viših moralističkih razloga.

XXI Gospodine Predsjedniče, u 73-oj godini života, nakon skoro trinaest godina pritvora (na pravdi Boga), između mene i moga *fisisa* pokidane su skoro sve niti. Meni je preostala samo *meta ta fizika*, samo „riječ“ kao protežnost u vremenu i slaba i krhka nada i vjera i želja da istina postoji i da ju je moguće spoznati.

U sitne noćne samotne sate „dok vlaga snova hvata dušu moju“ (Ujević) utičem se Shakespearu i njegovom sonetu broj 66. Prilažem ga u prilogu.

XXII Neću platiti traženi iznos iz jednostavnog, prostora, jasnog, činjenično utemeljenog razloga:

NOVCA NEMAM NITI SAM GA IKAD IMAO. NITI IMAM, POSJEDUJEM IŠTA ŠTO BI SE U NOVAC MOGLO PRETVORITI.

Imam 3-4 tisuće knjiga, ali nisu rariteti.

XXIII Što bih ja učinio da sam na vašem mjestu

- a) proučio bih Praljkov odgovor Tajništvu i činjenice koje je naveo - neki vaš asistent neka to pročita;
- b) poslao bih u Hrvatsku poštenog istražitelja da provjeri činjenice i dokaze koje je Praljak naveo;
- c) zatražio bih od Hrvatske vlade, (a Hrvatska je članice EU), da vam dostavi popis imovine Slobodana Praljka od 5.4.2004. godine, tada mi je uručena optužnica, bilo da taj posao treba uraditi državni odvjetnik, ministarstvo pravosuđa, ministarstvo financija, ministarstvo gospodarstva ili tko već drugi.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,

Slobodan Praljak

U prilogu šaljem CD sa svim činjenicama i dokazima Slobodana Praljka. Sve je prevedeno na engleski jezik.

Carmel Agius
Predsjedavajući

Den Haag, 06.11.2016.

Na predzadnjoj statusnoj konferenciji upitao sma vas kako je moguće da u istom sudskom postupku vrijedi načelo «in dubio proreo» i načelo preglasavanja.

Vaš odgovor nije me zadovoljio, a kako nisam htio dalje gnjaviti nazočne u sudnici, izgledalo je da sam s objašnjenjem suglasan.

Pretpostavka je da su imenovani suci, bilo u raspravnom bilo u žalbenom vijeće, jednaki u svakom pogledu, što se tiče procesa u kojem odlučuju, a to prije svega znači da je njihov razum, točnije, njihova «rasudna moć», «moć rasuđivanja» jednaka.

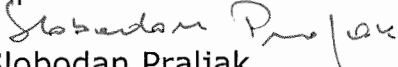
Nikakvim prethodnim postupkom to se ne provjerava pa je postulat «jednakosti» neupitan.

Kada se, dakle, neki suci, izdvojenim mišljenjem ne slažu s većinom (u bilo kojem omjeru) u pogledu cijele presude ili pojedinih dijelova presude, onda to znači da oni svojom jednakopravnom «rasudnom moći» kažu da dokazi odnosno presuda nemaju «istinitost» koja je «van svake razumne sumnje».

Oni sumnjaju. A ako oni sumnjaju a presuda ostaje, onda načelo «in dubio pro reo» ne vrijedi. Ako presuda treba vrijediti onda bi u posebnom postupku trebalo dokazati da suci (jedan ili dvojica), koji se ne slažu s većinom, nemaju dovoljno dobru «razumnu moć»- «moć rasuđivanja».

Praksa preglasavanja i načelo «in dubio pro reo» su «ex ili» funkcija.

Ili «in dubio pro reo» ili preglasavanje.
Tertium non datur.

Profesor filozofije i sociologije,
Diplomirani inženjer elektrotehnike,
Diplomirani kazališni i filmski režiser,

Slobodan Praljak